

ธันวาคม 2561

จาริกบุญสังเวชนียสถานสี่ 2-9 ธ.ค.61

2-9 ธ.ค.ที่ผ่านมา ครูจารย์บุญมีได้เมตตาพาพวกเรา 25 คนไปจาริกบุญ ณ สังเวชนียสถาน ในประเทศอินเดีย วันแรกเราออกเดินทางจากสุวรรณภูมิ ไปถึงเมืองคยา และเข้าไปทำบุญร่วมสร้างอาคารที่วัดไทยพุทธคยา พอตีห้าเช้าคุณชิตได้รับ

คณะแขกผู้ใหญ่ เราจึงเดินทางต่อไปที่พระมหาเจดีย์พุทธคยา สวดมนต์ทำวัตร นั่งภาวนา และฟังธรรมจากพ่อแม่ครูจารย์ ห่มผ้าทองรอบต้นพระศรีมหาโพธิ์และห่มพระพุทธรูปเมตตาภายในองค์พระเจดีย์ด้วย เสร็จท่านก็นำคณะเดินประทักษิณบูชารอบองค์พระมหาเจดีย์ จนสามทุ่มจึงได้กลับเข้าที่พัก

สรุปคำสอนในวันแรกนี้ ณ พระมหาเจดีย์พุทธคยา ท่านว่าคณะเรามาในครั้งนี้นำ

กราบพระพุทธรูปเจ้า ณ ดินแดนพุทธภูมิ ท่านว่าสังเวชนียสถานเป็นที่ให้เกิดความสังเวชซึ่งมิใช่การเศร้าเสียใจ แต่เป็นการปิติที่ระลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระพุทธองค์ที่ทรงประทานพระธรรมคำสอนซึ่งนำเราออกจากทุกข์ทั้งปวง ในคัมภีร์ก็กล่าวว่าคุณมาในดินแดนนี้ด้วยความสังเวชระลึกถึงพระคุณของพระพุทธองค์เมื่อตายไปจะไม่ตกนรก เพียงมีปิติศรัทธาในพระพุทธรูปก็ยิ่งใหญ่มากแล้วจริงๆ ต่อมาท่านแสดงพระคุณของพระพุทธองค์ให้พวกเราทั้งพระพุทธรูปเมตตา ปิณฺฑิกา กุณฺดาฯ ท่านชี้ให้เห็นแรงพยายามวิริยะของพระโพธิสัตว์ที่บำเพ็ญเพียรถึง 20 อสงไขยแสนมหากัลป์ อดทนเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระโพธิญาณ ต่อมาท่านแสดงพระธรรมที่พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้-อริยสัจ และใช้เวลาอีก 49 วันทบทวนรอบๆพระศรีมหาโพธิ์แห่งนี้ สุดท้ายท่านสอนแนวทางการปฏิบัติภาวนาสรุปให้พวกเราได้เข้าใจในขั้นนี้ทั้งห้าที่เราต่างคนต่างยึดถือถือว่าเป็นตัวตนของเรา ชี้ให้เห็นกิเลส-ตัณหาและอุปาทานที่ทำให้เรายากอย่างยิ่งที่จะหลุดออกจากขั้นนี้ทั้งห้านี้ ก่อนจบท่านสอนการภาวนา ด้วยการปริกรรมพุทโธ ตามที่พ่อแม่ครูอาจารย์สอน เพื่อให้เป็นงานของจิตให้ทำให้เกาะอยู่จะได้ไม่หลุดใจไปกับอกุศลทั้งหลาย สุดท้ายของสุดท้ายท่านย้ำเตือนพวกเราว่ามาจาริกบุญครั้งนี้อย่าปล่อยตัวปล่อยใจไปกับสิ่งรอบๆตัว เช่นการบันเทิงใจ สนุกเพลิดเพลิน นันทิราคะ ทั้งหลาย หรือแม้แต่ในทางตรงข้ามคือการไม่พอใจ โกรธ กับสิ่งที่ไม่ถูกใจ เช่นเสียงผู้คนรบกวนภายนอก อาหารที่พอกไม่ถูกใจ การเดินทางยากลำบาก ต้องตื่นทำวัตรสวดมนต์ภาวนาแต่เช้า ทำวัตรสวดมนต์ภาวนาจนตึกตื่น คนพูด/ปฏิบัติต่อเราไม่ถูกใจฯ เป็นต้น ท่านว่าต้องมีสติควบคุมใจตน ใช้ปัญญาพิจารณาไปตลอดการเดินทาง อย่าปล่อยยให้ตัณหาเข้ามาแทรกได้ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านที่มีส่วนในบุญกุศลนี้ด้วยครับ

3 ธ.ค. คืนที่หนึ่งในดินแดนแห่งการตรัสรู้ พุทธคยา

เข้าตึ้นกันตีสี่มาทำวัตรบนชั้นบนสุดของรร.โธศ จากจุดนี้มองเห็นพระมหาเจดีย์พุทธคยา แต่เข้านี้หมอกลงหนักและอากาศเย็น พวกเราจึงได้แต่เข้าไปนั่งภาวนากันภายในห้อง สวดมนต์ทำวัตรเช้า นั่งภาวนา ฟังธรรมะบรรยายจากครูบาอาจารย์บุญมี ประดับจิตใจยามเช้า เป็นที่น่าชื่นใจยิ่งนัก แม้หลายคนเริ่มมีอาการไอ/หวัดบ้าง แต่ก็ตั้งอกตั้งใจสวดมนต์ ฟังธรรม ภาวนาเรามองแล้วปิติจริงๆ ความเหนื่อยจากการเตรียมงานต่างๆที่ผ่านมาหายไปหมดสิ้น

สรุปธรรมะรับอรุณวันนี้ครับ

ท่านว่าพวกเรามาจาริกแสวงบุญกันครั้งนี้อย่าหลงปล่อยตัวปล่อยใจเพลิดเพลินไปกับสิ่งต่างๆรอบกาย อย่าปล่อยยให้สิ่งหมัก

ดอง(อาสวะ)ในใจครอบงำได้ ให้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธองค์มาพิจารณา ท่านชี้ให้มีสติ ปัญญา แยกแยะเหตุผลต่าง ๆ ที่ทำให้เราเกิดความทุกข์ ทั้งกิเลส ตัณหา และอุปาทานที่ทำให้เรายึดติดในขั้นนี้ทั้งห้าว่าเป็นตัวเราของเราจริงๆ การสอนธรรมะนั้นท่านแสดงเป็นสองนัยยะคือเรื่องราวหรือธรรมาธิฐาน และบุคคลเป็นบุคลาธิฐาน ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกล้วนเป็นสิ่งขารมืองค์ประกอบที่ไม่บริสุทธิ์ยกเว้นพระจิตอันบริสุทธิ์ของพระพุทธองค์และพระอรหันต์สาวกเท่านั้น สัจจะธรรมที่พระพุทธองค์ทรงแสดงให้พวกเรานั้นเป็นสิ่งที่มีความจริงอยู่ในโลก คืออริยสัจจะทั้งสี่ แนวทางในการปฏิบัติคือมรรคนั้น ถ้าผู้ใดปฏิบัติไปตามทางโลกนี้ก็จะไม่สิ้นพระอรหันต์ไม่ว่าอายุคนสมัยใด พวกเรามากมีแต่ความอยากได้ มุ่งหวังใน ลาภยศ ชื่อเสียง ความสุข อยากได้ไม่เกิด ไม่แก่ไม่เจ็บไม่ตาย ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ ท่านจึงให้เรามุ่งหวังในมรรค ตั้งใจทำความดี รักษาศีล ภาวนา ทนกระแส เพราะกิเลสเหมือนกระแสน้ำดึงเราลงต่ำ การจะปฏิบัติธรรม ทนกระแส นั้นยากนัก แต่เราก็ต้องพยายาม ไม่ไปพลัดเพลินไปกับรูปรสกลิ่นเสียง และสิ่งที่มากระทบทางกายทางใจ พลัดเพลินไปกับ อารมณ์ทั้งภายนอกและภายใน โดยใช้สติปัญญาพิจารณาสิ่งที่มากระทบทางกายทางใจ สรรวมระวัง กายใจให้ดี มาแสวงบุญครั้งนี้ จึงให้เราพยายามตัดดวงบุญกุศลไปให้เต็มที่ อย่าให้ภาชนะคือใจนั้นรั่วไหล จนลดน้อยหรือถึงกับขาดทุนไป

ออกเดินทางจากพุทธคยาไปยังเขาคิชฌกูฏ-ราชคฤห์ ระหว่างทางแวะร่วมซื้อที่ดินสร้างวัดใหม่ ที่สวนตาลหนุ่มที่พระเจ้าพิมพิสารพบพระบรมศาสดาหลังจากบรรลุปะโทศญาณแล้ว วัดนี้ชื่อว่า วัดไทยลัทธิวันมหาวิหาร เป็นจุดแวะก่อนเข้ากรุงราชคฤห์ มีโรงทานและห้องน้ำสะอาดให้ผู้แสวงบุญเช่นพวกเราอย่างดี กราบอนุโมทนาบุญครับ ชัยภูมิก็เหมาะมากเพราะติดถนนใหญ่ มีน้ำบาดาลใช้สะดวกมากอยู่ใกล้สวนตาลหนุ่มในอดีตประมาณ 200ม.(มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่) เราจึงร่วมซื้อที่ดินถวายท่านกันพร้อม ไทยธรรมที่เตรียมไปจากเมืองไทยรวมประมาณ 20000+บาทครับ ผ่านประตูเมืองไปถึงทางขึ้นเขา เห็นโรงพยาบาลสงฆ์แห่งแรกของโลก “ชีวกัมพวัน” เป็นสวนป่ามะม่วงที่หมอชีวกโกมารภัจจ์อุทิศถวายเป็นสิ่งขารามแด่พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ ปัจจุบันเหลือซากโบราณสถานให้เห็นเป็นซากหินเรียงรายกันอยู่ เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าทรงประชวรหือพระโลหิตจากการที่สะเก็ดหินมากระแทกถูกพระบาทเพราะพระเทวทัตดิ่งหินลงมาหมายปลงพระชนม์พระพุทธเจ้า พระภิกษุสงฆ์ได้พาพระพุทธองค์มาที่ชีวกัมพวัน และหมอชีวกเป็นผู้ถวายการรักษาโดยการผ่าตัดเอาสะเก็ดหินออก ชีวกัมพวันจึงถูกเรียกว่าเป็นโรงพยาบาลสงฆ์แห่งแรกในพระพุทธศาสนา ระหว่างทางขึ้นมุดคันธกุฎี เราก็สามารถมองเห็นคุกคุมขังพระเจ้าพิมพิสาร และมีของขายตลอดทางรวมทั้งขอทานทุกๆวัยทุกๆแบบ ทั้งพิการตาบอดแขนขาพิการ ฯลฯ (บางครั้งก็เป็นคนปกติแต่คลุมผ้าหลอกคนเล่นๆ)วันที่เราไปผู้คนที่มาแสวงบุญมากมาย มีทั้งหลากหลายชนชาติ เป็นที่น่าพิศมัย แต่...เราก็เลยไม่มีโอกาสได้นั่งฟังธรรมภาวนาได้นานๆเลย ไว้ครั้งหน้าจะครับ แต่เราก็ยังมีที่สับปายะอีกหลายแห่งรออยู่ครับ

คณะเราออกจากเวฬุวันแล้วจึงเดินทางต่อไปนมัสการพระเจ้าองค์ดำและมหาวิทยาลัยนาลันทา ซึ่งที่นี่เรามีเวลานั่งฟังธรรมภาวนากันอยู่นานเกือบสามชม. โดยท่านอาจารย์บุญมีได้แสดงธรรมอันเป็นฐานเบื้องต้นของการภาวนาที่สำคัญยิ่งจะขอพอสรุปลงนี้ครับ....

เริ่มด้วยหนึ่งในคณะของเราถามครูจารย์เรื่องการภาวนา ว่าเมื่อนั่งสมาธิแล้วเกิดเวทนาแต่สู้ไม่ได้ บางครั้งก็รู้สึกแปลกๆตัวลอยๆว่างๆเป็นต้น

ท่านว่าเป็นของปกติที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติทุกคน เริ่มต้นก็เหมือน ๆ กัน เพราะจิตถูกหลอกด้วยกิเลสตัณหาอุปทานเข้ามาแทรก ต่อสู้กับความเจ็บปวดเวทนาไม่ได้ จึงท้อถอยไป แท้ที่จริงเราต้องให้สติใช้สมาธิ. ผีกลนให้เข้มแข็งเพียงพอ เมื่อปรากฏเวทนาความเจ็บปวด แรกๆอาจต้องทนเอาก่อน ต่อไปเมื่อผีกลนนานเข้า ท่านให้เรากำหนดรู้และปล่อยไป ครูจารย์ท่านสอนให้เอาสติเข้าไปพิจารณาอารมณ์ทั้งสี่จากสติปัฏฐานสี่ - กายเวทนาจิตรธรรม พลิกแฉลงลงไป เช่นภาวนาพุทโธฯ ให้เห็นอารมณ์ที่ตำรอันหนึ่ง ผู้ดำริอันหนึ่ง เมื่อความอยากเกิดขึ้น อาการอยากที่ใจส่งไปที่กาย บางครั้งอยากที่กายส่งไปที่ใจให้รู้เท่าทัน พิจารณาได้ทัน เช่นนั่งไปแล้วปวดเพราะเจ้าตัณหาความอยากแทรกมาว่า...อยากหายเจ็บ/อยากขยับ แท้จริงมาจากกิเลสในใจเรานั้นเอง ท่านให้แก้โดยให้มองย้อนมาที่จิตของเรา อย่าหลงไปกับ ตัณหาความอยากนั้นๆ เมื่อไรที่เรายึดว่ากายนี้ใจนี้เป็นของเรา เมื่อนั้นก็ปฏิบัติต่อไม่ได้ เบญจขันธ์นี้ไปยึดไม่ได้ ต้องเอาปัญญาพิจารณา เจ็บปวดให้สักแต่ว่า ให้สติสมาธิเราหนักแน่นเพียงพอ ให้เห็น สุข/ทุกข์ ก็ให้เป็นตัวของมันเท่านั้น หน้าที่เราเพียงรับรู้ เป็นสักแต่ว่า. ไมยยินดียินร้าย ดูเฉยๆ แต่ต้องมีพลังสติ สมาธิเพียงพอ จากการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง อย่าได้คาดอย่าได้หมาย นึกเอาเอง...(สำคัญมาก) ให้เห็นอารมณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริงๆ เพราะจิตรับอารมณ์ได้ที่ละหนึ่งเดียว เมื่อมีอาการถูกแทรก เช่นพุทโธเริ่มหาย สติหาย ตัณหาก็มาแทรกทันที หลวงตาให้ดูทุกข์ที่เกิดให้เห็นความปวด แยกธาตุแยกขันธ์ในขณะนั้นๆจริงๆให้แยกกาย/จิต/เวทนาให้แยกจากกันไม่ยึดติดกับมันไม่มีความอยากแทรกเข้ามา อย่าเอาตัวเราไปใส่ ว่าเป็นตัวเราของเรา เช่น เราเจ็บเราปวด เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมปฏิบัติต่อไม่ได้ อยากขยับ อยากไม่เจ็บ... ไม่ปวดเป็นต้น เริ่มใหม่ๆก็ให้สักแต่ว่าๆ ต่อๆไปก็ให้แยกกาย/ใจ แยกเวทนากับกาย ออกมา ต่อๆไปก็พิจารณาให้แยกแตกออกจากตนไปเลย ละกาย ละใจไป.....ใช้สติปัญญาพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ต่อจิตต่อใจเรา ให้ได้

หลังจากท่านให้นั่งไปสักพัก บางคนทนไม่ได้ หายใจอึดอัด ต้องอดทนต่าง ๆ นานา เขาว่าเขาคิดใช้คำว่า เกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไป บริกรรมไป ท่านว่าอย่าเอาคำพูดมาใช้ ต้องให้เกิดปัญญาพิจารณาได้จริงๆด้วย. อย่าได้แต่คิดเอาเอง ผู้ที่ทำได้เช่นนั้นจะต้องมีสภาวะธรรมละเอียด เข้าใจจริงๆว่าที่เราเห็นนั้น อะไรเกิด/อะไรดับ อย่าเอาแต่คิดไปเองนะ อย่าให้จิตมันหรรอกเรานะ ให้ทำต่อไปนะ อย่าท้อ แค้นก็ยังดี...เรื่องจริงถ้าเป็นจริงอย่างพูด จิตที่รู้ได้แวบเดียวก็พ้นแล้ว...ความหมาย-เป็นความคาดเดานะระวังด้วย สัญญาถ้าใช้เป็นก็เอามาต่อสู้กิเลสได้ หรือใช้ผิดก็ส่งเสริมกิเลสได้เช่นกัน... อาจสับสนบ้างนะครับจำได้ไม่หมดครับ กราบขออภัยด้วยนะครับ

4 ๕.ค. ออกจากรร.เข้าก็มานั่งฟังธรรมภาวนาที่ปาวาลเจดีย์ ที่พระพุทธร่องค์ทรงปลงอายุสังขาร และจำพรรษาสุดท้ายก่อนเดินทางไปปรินิพพาน ณ เมืองกุสินารา เรามาแต่เช้ายังไม่ค่อยมีคณะอื่นรบกวนจึงได้นั่งฟังธรรมภาวนากันกว่าชั่วโมงครึ่งเสร็จแล้วก็ห่มผ้าทอรอบสถูปเจดีย์และเดินทางต่อไปรับประทานอาหารที่ร.โอสถาลี เสร็จก็ออกไปทำบุญถวายจตุปัจจัยไทย

ธรรมร่วมสร้างถาวรวัตถุและไทยธรรมถวายสงฆ์สามเณรชาวอินเดียนับท่านเจ้าอาวาสวัดไทยเวสาลีด้วยกัน ประมาณ 2 หมื่นบาทได้ครับ

สรุปธรรมะ ณ ปาวาลเจดีย์-ความสังเวช/ปิติ-

ท่านว่าเรามาจาริกแสวงบุญตามรอยพระพุทธองค์ และกราบนมัสการสังเวชนียสถาน ขอให้เราเกิดความสังเวช ระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธองค์ ให้เกิดปิติ รื่นเริงบำเพ็ญเพียรติดตามพระพุทธองค์ไปให้ได้ เมื่อจิตสงบอ่อนโยนตามธรรมแล้ว ธรรมใดผ่านเข้ามาเราก็จะรับไว้ได้อย่างดีสุดจิตใจของเรา แนวทางการปฏิบัติเบื้องต้นก็ขอให้พวกเราสกัดกั้นตัณหาที่เกิดขึ้นในใจไม่ปล่อยตัวปล่อยใจ ให้ยึดถือกำหนดการจาริกบุญเราให้เป็นข้อวัตรปฏิบัติ ให้ทุกคนในคณะมีใจเป็นหนึ่งเดียวกัน รักษาใจไว้อย่าลู่แกไถ่ โทษะโมหะฯ เพราะภาชนะที่เราจะรับบุญกุศลคือใจของเราอาจจะร่วทะลุได้ บุญที่มาแสวงหาก็คงจะสูญหายไปไม่อาจรักษาไว้ได้ ถ้าปล่อยตัวปล่อยใจมากไปก็อาจขาดทุน ได้ ถึงแม้จะมาเป็นหมู่คณะแต่การปฏิบัติก็ต้องพึ่งตนเอง อย่าปล่อยให้น้ำที่เรานำมาแสวงหาหลุดหายไประหว่างทางได้นะ. แล้วท่านก็ให้ภavanaต่อไปสัก ชม. พอเสร็จท่านก็ให้ส่งการบ้านมีคนหนึ่งในคณะถามว่า..."ไม่พอใจกับเสียงที่ได้ยิน เห็นแสงสว่างก็พยายามกำหนดตามแต่ปวดหัว"-ท่านสรุปให้ฟังว่า เพราะสติอ่อนไปไม่สามารถตามรู้อารมณ์ที่เกิดขึ้นได้จึงหลงไปกับอารมณ์ภายนอก มีตัณหาแทรก ทำให้เกิดอาการต่างๆที่ว่ามา ท่านให้แก้ไขโดยใช้คาบวิกรรม พุทโธ ให้ต่อเนื่อง อย่าให้ขาด อย่าให้สะดุดแหงนหวินไปให้ต่อเนื่องสิ่งเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น และให้ตามย้อนมาอยู่ที่ใจตนเอง เมื่อหลงออกไปภายนอก กลับไปกลับมาก็จะแก้อาการนี้ได้เช่นกัน ท่านว่าเวลาภาวนาต้องสงบระงับจากความอยากความต้องการทั้งหลายที่เป็นตัณหา คอยแทรกแซงการปฏิบัติภาวนาของเราเมื่อใจเราเพลา เมื่อรู้ตัวไม่หลงก็จะสงบระงับใจตนได้และจะดับตัณหาที่เกิดขึ้นได้ เพราะมีสติระลึกได้ทัน ท่านว่าเอาภาวนาปทานมาพิจารณา ไว้-(ความเพียร มี 4 อย่าง คือ 1. สังวรระงับไม่ให้เกิดขึ้นในสันดาน 2. ปหานระงับเพียรละบาปที่เกิดขึ้นแล้ว 3. ภาวนาระงับเพียรให้กุศลเกิดขึ้นในสันดาน 4. อนุรักษนา ระงับเพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้วไม่ให้เสื่อม)สรุป อยู่ในคำสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ที่มักสั่งสอนเราเสมอๆคือ ให้ " สำรวมระงับ " จึงจะมีสติป้องกันอกุศลที่เกิดขึ้นและกำจัดอกุศลที่จะเกิดขึ้นแล้วได้ต่อไป พอสังเขปนะครับ ของจริงไว้รอให้น้องๆอาสาเราถอดเทปออกมาทำหนังสือธรรมะจากอินเดียมาแบ่งปันธรรมกันครับ...

นอกจากวัดไทยเวสาลีก็ไปต่อกันที่ **วัดป่ามหาวัน** ภูฏานคารศาลาชมเสาอโศกที่สมบูรณ์ที่สุดและงดงามที่สุดของอินเดีย ที่สุดในสมัยพุทธกาลพระพุทธเจ้าเคยเสด็จมาที่เวสาลีหลายครั้ง แต่ครั้งจะทรงประทับที่ภูฏานคารศาลาป่ามหาวันเป็นส่วนใหญ่ พระสูตรหลายพระสูตรเกิดขึ้นที่เมืองแห่งนี้ และที่ภูฏานคารศาลานี้เองที่เป็นที่ๆ พระพุทธองค์ทรงอนุญาตให้พระนางมหาปชาบดีโคตมีเถรี พระนางของพระพุทธองค์ พร้อมกับบริวาร สามารถอุปสมบทเป็นภิกษุณีได้เป็นครั้งแรกในโลก และในการเสด็จครั้งสุดท้ายของพระพุทธองค์ พระองค์ได้ทรงรับสวนมะม่วงของนางอัมพปาลี นางคณิกาประจำเมืองเวสาลี ซึ่งนางได้อุทิศถวายเป็นอารามในพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ได้ทรงจำพรรษาสุดท้ายที่เวฬุคาม และได้ทรงปลงอายุสังขารที่ปาวาลเจดีย์ และเมื่อหลังพุทธปรินิพพานแล้วได้ ๑๐๐ ปี ได้มีการทำสังคายนาครั้งที่ ๒ ณ วาลิการาม ซึ่งทั้งหมดล้วนอยู่ในเมืองเวสาลี

ณ ที่นี้เราก็ได้รับฟังธรรม บำเพ็ญจิตภาวนา สวดมนต์ กันเป็นที่ชื่นใจกลางแสงแดดอ่อนๆ เพราะไม่ค่อยมีผู้คนมากันมากนัก ตอนเราไป ก่อนออกมามีคณะชาวพุทธอินเดียมาสวดมนต์ และมาขอกราบและถ่ายรูปกับพระอาจารย์ด้วยความเคารพ พอสรุปพระธรรมที่รับฟังได้บ้างเล็กน้อยดังนี้ครับ

ก่อนนั่งภาวนาท่านบอกว่าที่แห่งนี้เป็นต้นกำเนิดของพระภิกษุณี นางปชาบดี โคตมี และเรื่องเกี่ยวข้องกับราชวงศ์ของท่านที่พากันบวชหมด แม้แต่พระราชหูลที่บวชเป็นสามเณรตั้งแต่เจ็ดขวบ จนบรรลุนิพพานเหมือนสามเณรติสสะที่บรรลุนิพพานตั้งแต่เจ็ดขวบเช่นกัน ต่อมาท่านก็แสดงธรรมเรื่องนางปตาราจารย์ที่ทุกข์แสนทุกข์สูญเสียทุกสิ่งจนเป็นบ้า แต่ได้พระพุทธรูปองค์โปรดจนบรรลุนิพพาน แล้วท่านจึงแสดงเรื่องทุกข์ ที่พวกเราถูกกิเลสหลอกหลอนเหมือนเหยื่อที่ติดกับเบ็ด ตัวสำคัญคือตัณหา เหตุแห่งสมุทัยเมื่อเราจับเหยื่อก็จะติดเบ็ดไปด้วย แม้บางครั้งรู้ทั้งรู้แต่ก็ไม่อาจห้ามใจเช่นยาบ้า เหล้า ฯลฯ เพราะใจไม่มีกำลังที่จะหักห้ามได้ ถ้าเรามาศึกษา เราจึงทราบว่สิ่งเหล่านี้คือสาเหตุของทุกข์-สมุทัย เราต้องเอาคำสอนของพระพุทธองค์มาแก้คือ มรรค ได้แก่ ศีลสมาธิปัญญา เบื้องต้นของฆราวาสได้แก่ทาน เป็นการเริ่มต้นละอัตตาตัวตนของตนไป เริ่มก้าวไปสู่ทางดีงาม ทานนั้นไม่ใช่หนึ่งต่อหนึ่ง แต่ให้หนึ่งได้ผลร้อยเท่าพันทวี ขึ้นกับใจของเรา เช่นเดียวกับบาปก็เช่นกัน ทำหนึ่งได้ผลร้อยเท่าพันทวีเช่นกัน พระสงฆ์สาวกจึงทำตามพระพุทธองค์ที่ทรงบำเพ็ญเพียรอย่างถึงที่สุดๆของท่าน ศีล และปัญญา สร้างบารมีทั้ง 30 ทศน์ อย่างสมบูรณ์สุดๆ. หลังภาวนาตากแดดท่านก็ให้ข้อคิดอีกเล็กน้อย ว่าความร้อนกายจากแดดยังน้อยกว่าร้อนจากใจ ให้หัดพิจารณาให้เป็น การเจ็บการปวดจากนั่งภาวนาก็เช่นกัน เมื่อยี่ดว่าเป็นเราจึงร้อน เจ็บ ปวดนะ พิจารณาได้ก็สักแต่ว่าผู้รู้ผู้มีใช้ผู้เจ็บผู้ปวด

มหาสถูปแห่งเกสเรีย หรือที่ในปัจจุบันเรียกว่า เกสริยา, เกสเรีย (อังกฤษ: Kesaria, อักษรเทวนาครี: **केसरिया**) เป็น

สถานที่ตั้งของมหาสถูปพบใหม่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอินเดีย สถานที่ประดิษฐานบาตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงประทานแก่ชาววัชชี เมื่อครั้งพุทธกาลเกสเรียอยู่ในเขตพรมแดนของแคว้นวัชชีและมัลละต่อกัน (รัฐพิหารในปัจจุบัน)แต่ไม่ใช่สถานที่แสดงกาลามสูตร ดังที่เข้าใจกัน เพราะสถานที่แสดงกาลามสูตรนั้น อยู่ในแคว้นโกศล แต่สถูปเกสเรีย อยู่ในแคว้นวัชชีต่อกันกับพรมแดนแคว้นมัลละ เดิมมหาสถูปแห่งเกสเรียไม่เป็นที่รู้จักและไม่เป็นจุดสำหรับจาริกแสวงบุญของชาวพุทธ แต่หลังจาก

กองโบราณคดีอินเดียได้ขุดค้นเนินดินใหญ่พบพระมหาสถูปโบราณที่มีความเส้นผ่านศูนย์กลางถึง 1,400 ฟุต สูงถึง 51 ฟุต (เดิมอาจสูงถึง 70 ฟุต) ซึ่งทำให้มหาสถูปโบราณที่ค้นพบใหม่นี้กลายเป็นมหาสถูปที่ใหญ่ที่สุดในอินเดีย มีลักษณะคล้ายกับเจดีย์ชเวดากองและพระมหาสถูปบุโรพุทโธ ซึ่งทำให้มีผู้สันนิษฐานว่ามหาสถูปแห่งเกสเรียนี้เป็นต้นแบบของมหาสถูปทั้งสอง โดยมหาสถูปแห่งเกสเรียเป็นสถูปเดียวกับที่ปรากฏในบันทึกของพระถังซำจั๋ง ที่เคยจาริกแสวงบุญมายังสถานที่แห่งนี้ ท่านได้กล่าวไว้ว่าสถานที่แห่งนี้เป็นที่ตั้งของพระมหาสถูปที่ประดิษฐานบาตรของพระพุทธองค์ที่พระพุทธเจ้าทรงประทานแก่ชาววัชชีเมืองไวสาลีที่ตามมาส่งเสด็จพระพุทธองค์เป็นครั้งสุดท้าย ก่อนจะเสด็จไปยังเมืองกุสินาราเพื่อเสด็จดับขันธปรินิพพาน

นิพพาน เกสรियाในปัจจุบันอยู่ห่างจากกุสินาราประมาณ 120 กิโลเมตร ในเขตรัฐพิหาร ระหว่างทางจากเมืองไวสาลีไปยังเมืองกุสินารา

5 ธ.ค. วัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ เมืองกุสินารา สถานที่ปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภายใต้การดูแลของพระเดชพระคุณ พระธรรมโพธิวงศ์ (วีรยุทธ โธ) เจ้าอาวาสวัดไทยพุทธคยา หัวหน้าพระธรรมทูต สายประเทศอินเดียเนปาล พระครูบรรณเจติยาภิรักษ์ (สมพงษ์) ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ ได้มอบของที่ระลึกให้กับคณะมูลนิธิดวงแก้วฯ ได้ให้การปฏิสังขรณ์การพวกเราอย่างดี ท่านดีใจที่พวกเราได้มาเยี่ยมอีกครั้ง เพราะเราได้มาร่วมสร้างวัดแห่งนี้ตั้งแต่เริ่มก่อสร้างกับท่านเจ้าคุณวีรยุทธ วัดแห่งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.9 ได้ออกแบบเอง ได้ทรงมอบทุนส่วนพระองค์ 5.5 ล้านบาท มอบพระบรมสารีริกธาตุ ส่วนหนึ่งที่ได้รับมอบจากอินเดียสมัยรัชกาลที่ห้า และเสด็จพระเจ้าที่ปลงก่อนทรงออกผนวช และยังดำริให้สร้างโรงพยาบาลไว้ด้วย สมัยก่อนรักษาฟรี ต่อมาก็เป็น 5 รูปี 8 รูปี 10 รูปี แต่วันทูลเกล้าฯ พระจะรักษาฟรีให้ชาวบ้านได้ระลึกถึงพระบรมศาสดาด้วย สมเด็จพระเทพได้มาวางศิลาฤกษ์ สมเด็จพระญาณฯ ได้มาฉลองพระอุโบสถฯ พวกเรามาครั้งนี้เราได้ถวายปัจจัยให้แก่ทางวัดรวมประมาณ 120,000 บาท เพื่อร่วมบุญกุศลกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.9 ต่อไป ถวายเป็นพระราชกุศลเทิดพระเกียรติพระองค์ท่านผู้เป็นที่รักเคารพยิ่งของปวงชนชาวไทยทุกคน

เข้านี้ครูจารย์ท่านเมตตาแสดงธรรมเรื่องข้อวัตร ข้อวัตรคืองานที่เราต้องทำประจำ ถ้าไม่ทำก็ขาดข้อวัตร บางคนหนีหลบเลี่ยงแล้วนี่ก็ว่าเก่งฉลาดแท้จริงนั้นตรงข้ามกัน เพราะข้อวัตรเป็นการฝึกฝนอบรมกายใจ โดยเฉพาะพระสงฆ์ ทำมากก็ได้ผลมาก เพราะศาสนาเราต้องมีกิริยามีกิริยาการกระทำจึงเกิดกุศล/อกุศลกรรม ผลย่อมมาจากเหตุ เหตุเกิดย่อมมีผลเกิดแน่นอน เราจึงต้องพยายามกระทำดี ไม่ทำสิ่งไม่ดี ให้มองเข้าไปในใจของเราจะสามารถเห็นผลที่เราสร้างเหตุได้ กรรมจึงตามติดในจิตใจเราไปได้ทุกภพชาติภพ อាកารของใจที่แสดงออกมา เช่น เวทนา สัญญา การปรุงแต่งในใจ ทางดีและไม่ดี ปกติเรามักมองรวมๆกันเป็นตัวเป็นตนของเรา ไม่สามารถแยกได้. แต่พอเราศึกษาพุทธศาสนาไปก็แยกแยะขั้นนี้ทั้งทำได้ เมื่อปฏิบัติมากขึ้นๆจนสามารถรู้ว่ขั้นนี้ทั้งห้านี้ไม่ใช่เราไม่ใช่ตัวตนของเรา แต่อย่าเอาสัญญาไปคาดไปหมายผลของการปฏิบัติ เพราะจะละได้เพียงในความคิดเรา เมื่อละได้จริงปฏิบัติได้จริงก็จะหลุดพ้นจากทุกข์ได้ เราจึงต้องพากันปฏิบัติภาวนา ผลของกรรมที่เราทำ บางครั้งก็ส่งไปทางดี บางครั้งก็ไม่ดี เช่นไปนไปพักบนสวรรค์หรือรับโทษในนรกเป็นที่พักระหว่างทาง ขอให้เราตั้งใจทำความดี มากขึ้นๆ จนสำเร็จสมบุญ

"มอบเครื่องอุปโภคบริโภคชาวเมืองกุสินารา ๑๐๐ ชุด วันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา ร.๙"
พระครูบรรณเจติยาภิรักษ์ (สมพงษ์) ผู้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลวัดไทยกุสินาราเฉลิมราชย์ นำคณะ พล.ร.ต. นพ.ดร.ปิโยรส ปรียานนท์ และคณะมูลนิธิดวงแก้วในพระสังฆราชูปถัมภ์ มอบเครื่องอุปโภคบริโภคแก่ชาวเมืองกุสินารา ๑๐๐ ชุด ประกอบด้วย

ข้าวสาร ผ่าห่ม ถั่วดาล แป้งสาธิต เกลือ ๑๐๐ชุด รวมประมาณ ๑๕๐ ๐๐๐ รูปี แต่สิ่งที่เราจกมอบให้นี้ก็ทุกอย่างที่ครอบครัว เขาครอบครัวหนึ่งๆจะอยู่ได้สบายๆในหนึ่งเดือน เราจึงได้เห็นรอยยิ้มอย่างสดชื่นของทั้งผู้ให้และผู้รับ ชาวคณะมูลนิธิฯ ยิ้ม น้อยยิ้มใหญ่ เห็นแล้วปลื้มใจจริงๆครับ

กิจกรรมในการบำเพ็ญกุศลครั้งนี้ เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๑ น้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ที่มีต่อพสกนิกรชาวไทย ที่ทรงสิริราชสมบัติด้วยทศพิธราชธรรม เปี่ยมด้วย พระปรีชาสามารถ พระอัจฉริยภาพ และพระวิสัยทัศน์ ส่งผลให้ชาติบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง และพสกนิกรมีความผาสุกร่วม เย็นได้ร่วมพระบารมี ของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐยิ่ง

มกุฏพันธเจดีย์ เป็นสถูปโบราณที่ถูกสร้างขึ้นตรง สถานที่ถวายพระเพลิงพระพุทธรูปของ พระพุทธเจ้า

พวกเราได้มีโอกาสมานั่งฟังธรรมปฏิบัติทานกับครูจารย์บุญมี

พอสรุปได้ดังนี้:- ณ ที่ถวายพระเพลิงพระศพของพระพุทธเจ้าในวันที่เจ็ดหลังทรงปรินิพพานภายหลังจากที่พระมหากัสสปะ ได้มาราบพระศพครั้งสุดท้ายแล้ว. ไฟก็ลุกไหม้เองโดยเหล่าเทวดาทิ้งหลาย ในการนี้มีของบางส่วนที่ไม่ไหม้ไฟ เช่นผ้า ชาวที่ห่อพระพุทธรูปครั้งแรกและครั้งสุดท้าย พระเขี้ยวแก้ว พระรากขวัญเป็นต้น ท่านให้เราพิจารณาว่าสังขารทั้งหลาย เกิดขึ้นต้องดับไป แต่ถ้ายังมีเหตุอยู่ก็ยังคงเกิดอีก เพราะจิตเมื่อชอบสุขก็ยึดเข้ามา สิ่งไม่พอใจก็ผลักออกไป เกิดโลภ โกรธ หลง วนไปมาอยู่เช่นนี้ เกิดนามรูปวนอยู่ในวัฏฏะ พระพุทธองค์จึงชี้ให้เห็นว่าความไม่รู้ หรืออวิชาที่ทำให้เราหลงติดยึดตัวตน ที่ไม่ใช่ของเราตัวเอง. ที่ทำให้เราไม่สามารถหลุดออกไปได้ เพราะเรายึดติดในสังขารองค์ประกอบคือขันธทั้งห้า ว่าเป็นตัวเรา ของเรา ท่านจึงสอนเรื่องปฏิจสมุทบาท ทั้งการเกิดและการดับของอวิชาให้เข้าใจ เมื่อเข้าใจทั้งแนวทางการเกิดและแนวทางการดับ ให้ใช้การปฏิบัติภาวนาเข้าใจพิจารณาสิ่งกระทบต่างๆให้เราสามารถไม่ติดยึดไม่ดึงเข้าผลลักออก เช่นพิจารณาภายในเป็นอาการ 32 นั้นไม่เป็นตัวเราของเรา สักแต่ว่าเป็นสิ่งต่างๆที่มาประกอบเป็นเรา เราก็จะสามารถตัดชาติภพไปได้บ้าง แล้ว. วัฏฏะก็สั้นลงๆ เห็นรูปเป็นธาตุทั้งห้า เห็นนามธรรมเช่นเวทนา อารมณ์ที่เกิดก็ไม่ใช่เราไม่ยึดรู้แล้วให้ปล่อยไป ใช้สติปัญญา มองให้เห็นความเป็นจริงแล้วปล่อยวางไป ตัวตนก็เบาสามารถดับต้นหา กิเลสและอุปาทานได้ ต่อไป.....สุดท้าย ท่านให้พรให้พวกเราสามารถเดินตามรอยพระบาทพระพุทธองค์ ดับสิ้นสังขารให้ได้ทุกคน

“ศาลวโนทยาน” สถานที่เสด็จดับขันธปรินิพพาน มีชื่อเรียกในท้องถิ่นว่า มาถากุนวระกะกาโกฏ (Matha-Kunwar-Ka-Kot)

ธรรมะ ณ ศาลวโนทยาน (หลังบริจคทานให้พี่น้องชาวอินเดียนแล้วด้วยความปลื้มปีติในใจ)

ทาน-เป็นเครื่องส่งเสริมในการปฏิบัติ ทานเป็นผลจากใจที่เสียสละ ไม่ใช่ให้หนึ่งได้หนึ่งแต่เป็นร้อยเท่าพันทวี ส่งผลไปไม่มีขอบเขต สร้างพลังในใจของเรา ให้ทานง่ายก็ลดละตัวตนง่าย อยู่ภพชาติใดก็ไม่อดไม่อยาก ทำอะไรก็จะสะดวกขึ้น รู้จัก

เสียสละ ไม่ได้มองว่าสิ้นเปลืองให้มองข้ามความตระหนี่เสีย อาหารจะเข้าปาก แต่เห็นประโยชน์ก็สละได้ เช่นอนาถบิณฑิก เศรษฐีผู้เป็นต้น ทานที่เรา่วมทำในวันนี้ก็เป็นบุญเป็นกุศลไพศาลไม่มีประมาณ ให้มองให้ทะลุเกิดความสุขให้เป็นบาปฐานในการประพฤติปฏิบัติต่อไป ทานจึงเป็นเครื่องขัดเกลาความตระหนี่ ลดอัตตาตัวตนลง ทำให้ความทุกข์จากความยึดตัวตนถือนื้อถือตัวให้ลดลงๆ โมทนากับคณะเราด้วยนะ

สังเวชนียสถานแหล่งที่ ๔ กุสินารา ในสมัยพุทธกาลเป็นเมืองเอกหนึ่งในสองของแคว้นมัลละ อยู่ตรงข้ามฝั่งแม่น้ำคูกับเมืองปาวา เป็นที่ตั้งของศาลาโนทยานหรือป่าไม้สาละ ที่พระพุทธเจ้า เสด็จดับขันธปรินิพพานและเป็นสถานที่ถวายพระเพลิงพระพุทธรูปเจ้า “ศาลาโนทยาน” สถานที่ เสด็จดับขันธปรินิพพาน มีชื่อเรียกในท้องถิ่นว่า มาถากุนวระกะกาโกฏ (Matha-Kunwar-Ka-Kot) ซึ่งแปลว่า ตำบลเจ้าชายสิ้นชีพ ปรากฏตามคัมภีร์ว่า เมืองนี้เคยเป็นที่ปรินิพพานของ พระพุทธเจ้าพระนามว่ามุสสะ เป็นที่เกิดบำเพ็ญบารมีของพระโพธิสัตว์หลายครั้ง เคยเป็นราช ธานีนามว่ากุสาวตีของพระเจ้ามหาสุทิสสนจักรพรรดิ ปัจจุบันกุสินารามีอนุสรณ์สถานที่สำคัญ คือสถูปใหญ่ซึ่งพระเจ้าอโศกมหาราชสร้างไว้และบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ วิหารปรินิพพานซึ่ง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางปรินิพพานอยู่ภายในและมีซาก ศาสนสถานโบราณโดยรอบมากมาย

6 ธ.ค. ลุมพินี เข้าตีห้าอากาศเย็นมากจึงมิกล้านิมนต์ออกมาทำวัตรเช้า เราจึงได้แต่สวดมนต์ทำวัตรเช้ากันเองที่หอพระของ รร.พุทธมया เสร็จแล้วก็เดินทางไปวิหารมयाเทวี ในสวนลุมพินี ฟังธรรมนั่งภาวนากันได้ตื่นโพธิธรรมระน้ำใจความโดยย่อ เรื่องการเกิด ดังนี้:- การเกิด-คือปัญหาที่ใหญ่ที่สุดในโลกเพราะตามมาด้วย ความแก่ ความเจ็บ การตายๆ ทำให้เกิดการสืบ ต่อของกองสังขาร ของรูป/นาม พระพุทธเจ้าท่านเห็นสังขารนี้จึงหาทางที่จะไม่เกิดอีก ไม่ใช่ไม่ตาย ท่านจึงแสวงหาเหตุของการ เกิด และแนวทางที่จะไม่ต้องเกิดอีก ท่านว่าอวิชชามาปรุงแต่งเป็นกองสังขาร เกิดรู้/นาม ขึ้น เราจึงหลงและยึดสิ่งต่างๆ มา เป็นตัวเราของเรา หลงไปกยสิ่งรอบตัว ชอบก็ดึงเข้ามาไม่ชอบก็ผลักออก ทำให้เราเียงติดอยู่ในโลกไม่สามารถหลุดจากวิญญู ได้ พระพุทธเจ้าจึงมีพระคุณอันยิ่งใหญ่ที่จะพาเราหนีเราออกจากความทุกข์นี้ ท่านสอนการปฏิบัติภาวนา ใช้สติตามรู้สิ่งที มากกระทบเช่นเสียงดังรอบตัวเรา ฟังแล้วรู้ แต่ไม่ไปพอใจไม่พอใจกับมัน ให้ย่อนเข้ามาสู่ใจ พิจารณาที่ใจแล้วใช้ปัญญารับรู้ แล้ววางลงไม่ติดยึดในอารมณ์นั้นๆ ได้แค่สักแต่ว่าเสียงเป็นต้น ให้ใช้เสียง หรือสิ่งที่มากกระทบนั้นมาจุดประกายให้เกิดปัญญา ได้ แต่...สติสมาธิ เราต้องหนักแน่น ใจต้องมีความสงบพอควรแล้ว ทำตัวเหมือนโยแมงมุม แคร้รับรู้ว่ามีสิ่งกระทบแต่ไม่วิ่งไป รับไปหามัน ไม่ต้องวิ่งไปหาเหยื่อทุกครั้งไป รอให้เหยื่อสงบแล้วจึงไป เหมือนเราเอาสิ่งกระทบมาพิจารณา รับรู้แต่ไม่วิ่งรับ เหยื่อนั้น สติ สมาธิ ปัญญาเราก็ได้พอควรแล้ว

วัดไทยลุมพินี ตั้งอยู่ในบริเวณทลสังเขวนีเยสถานี่ประสูติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ สวนลุมพินีวัน ราชอาณาจักรเนปาล สร้างขึ้นด้วยศรัทธาของพุทธบริษัทชาวไทย ในนามของรัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยใช้งบประมาณแผ่นดินและผู้ศรัทธาร่วมทำบุญ ทำสัญญาเช่าที่ดิน จากรัฐบาลเนปาล จำนวน ๒ แปลง รวมพื้นที่ ๕ เอเคอร์ (๑๓ ไร่เศษ) เป็นระยะเวลา ๙๙ ปี เพื่อเป็นการบูชาคุณพระพุทธรูป และร่วมเฉลิมฉลอง ในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ปัจจุบันพระศรีโพธิวิเทศ (สุพจน์) เป็นเจ้าอาวาสวัดไทยลุมพินี เนปาล ท่านทำกิจกรรมมากมายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เช่นบวชสามเณรเนปาล ทำโครงการให้การศึกษาเยาวชนเนปาล ออกหน่วยแพทย์ช่วยเหลือผ.ช.ชาวเนปาล เป็นต้น วัดนี้เรากลับถวายปัจจัยประมาณ 49000 บาท รวมทั้งปัจจัยร่วมสร้างวัดไทยรามคามอีก 100000 บาท กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านที่มีส่วนในบุญกุศลครั้งนี้

รามคาม "รามคามสถูป นครเทวทหะ" คณะเราออกจากวัดไทยลุมพินี ผ่านแม่น้ำโรหิณีไปสู่รามคามสถูป ผ่านวัดไทยรามคามที่กำลังก่อสร้างอยู่ด้วยแต่ไม่มีเวลาเราเลยไปสวดมนต์ฟังธรรมภาวนากันที่รามคามสถูปเลย สถูปแห่งนี้ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าบรรจุสิ่งใด มีตั้งแต่ ทะนานทองดวงพระบรมสารีริกธาตุ หรือและอาจเป็นพระบรมสารีริกธาตุ และพระอัฐิธาตุของพระบรมสถานูวงศ์ของพระพุทธเจ้าก็เป็นไปได้ แต่อย่างไรก็ตามครูจารย์ท่านให้เราตั้งใจนึกถึงพระคุณของพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ จะกราบระลึกที่ใดก็ถึงพระพุทธองค์ทุกครั้งไป ท่านให้ข้อคิดว่า ไม่ว่าจะภาวนาที่ใด จะหนีเสียงย่อมทำไม่ได้ เพราะเรามีหูรับเสียงผ่านมายังใจ แต่ถ้าเรามีสติสมาธิดีพอ เสียงที่มากกระทบ ผ่านปัญญาทำให้เราแยกแยะธรรมได้เป็นประโยชน์มากกว่าโทษ ท่านให้เราเร่งพากเพียรเหมือนใช้ไม้สีไฟ ต้องทำต่อเนื่องจนเกิดประกายไฟต่อเนื่องไปจนเกิดไฟให้ได้จะได้ต่อสู้กับกิเลสตัณหาอุปาทานได้ในที่สุด

วัดไทยนวราชรัตนาราม 960 สำหรับท่านที่เดินทางไปสักการะพุทธสถาน ณ ประเทศอินเดียและเนปาล เกือบแทบจะทุกคณะต้องแวะที่ ศูนย์ดูแลผู้แสวงบุญชาวพุทธ ณ วัดไทยนวราชรัตนารามแห่งนี้ เพราะเวลาที่ใช้ในการผ่านด่านอินเดียเนปาลนานมากๆบางครั้งเกือบสองชม.ได้ พระธรรมทูต นำโดยท่านเจ้าคุณวีรยุทธ จึงดำริจัดสร้างวัดนี้ขึ้นดูแลนักแสวงบุญโดยเฉพาะชาวไทย พวกเราจึงได้โอกาสดีที่ได้เข้ามาเช่าห้องน้ำ พักทานโรตีสานอร่อย พักผ่อนและทำบุญกัน ปัจจุบันทางวัดกำลังขยายที่ออกไปข้างๆอีกเพื่อทำเป็นที่พักรักษาและนักแสวงบุญ เราจึงร่วมกันถวายปัจจัยไทยธรรมราวหนึ่งหมื่นบาทร่วมบุญกับท่านด้วย

7 ๕.ค. คณะเราออกจากกรร.ไปทำบุญที่วัดไทยเซตวัน วัดที่เราช่วยซื้อที่สร้างวัดและร่วมสร้างเสนาสนะด้วยมาตั้งแต่เป็นพื้นที่โล่งๆ มาครั้งนี้เราจึง ช่วยสร้างกุฏิอีก15000฿ พวกเราทำวัตรเช้ากันที่มูลคันธกุฎีจำลอง ครูจารย์ท่านแสดงธรรมแต่ผมลืมไปแล้วครับไม่ได้โน้ตไว้ประมาณ สัก15-20นาที่หลังทำวัตรเช้า เสร็จแล้วเดินชมบริเวณวัดที่ขยายออกไปอย่างมาก และมีอาคารที่พักผู้แสวงบุญที่ใหญ่ใหม่สวยงามด้วย ต่อด้วยไปที่แสดงยมกปาฏิหาริย์ เสร็จแล้วจึงไปชมบ้านท่านอานาถบิณฑิก เศรษฐี และบ้านท่านองคฺลิมาลโกฬัฏฐิ วัดด้วย

เรามาฟังธรรมภาวนาที่วัดพระเซตวันตั้งแต่บ่ายจนหนึ่งทุ่มได้อากาศหนาวหลายคนก็เริ่มไอจามแล้วเลยเลิกเร็วว่า กำหนดเดิมคือสามทุ่มครับ ครูจารย์เมตตาแนะนำภาวนาครั้งแรกด้านหลังมูลคันธกุฎี พอตกเย็นก็ย้ายมาภาวนาบนมูลคันธกุฎี ครับ

“ แม้ไม่มีเงินทองมากองสร้างวัด...แต่ก็สร้างบุญใหญ่ได้ด้วยการภาวนา”. ธรรมพอสังเขป...ณ เซตวันแห่งนี้.

ที่นี่คือวัดเซตวันที่มีผู้แสวงบุญจากทุกชาติทุกสารทิศมาราบระลึกคุณพระพุทเจ้าซึ่งท่านประทับอยู่นาน19พรรษา ในศาสนานี้มีข้อปฏิบัติเช่น ให้ท่าน รักษาศีล ท่านนั้นดีแต่ศีลนั้นมีข้อปฏิบัติมากกว่า ศีลจึงสำคัญกว่า เราต้องมีสติจึงรักษาศีล ให้บริสุทธิ์ได้ เป็นการระงับตัณหาได้อย่างดี แต่มีข้อปฏิบัติที่สำคัญก็คือภาวนา ทำความสงบให้แก่หัวใจถึงแม้จะทำท่านเท่าท่านเศรษฐีไม่ได้ เราก็เร่งมาภาวนากันจะได้ผลอันยิ่งยวด เพราะสามารถนำไปสู่การพิจารณาใช้ปัญญาให้เห็นความไม่เที่ยง หรือไตรลักษณ์ได้นั้นก็ยิ่งสำคัญมาก เมื่อเห็นได้การยึดมั่นถือมั่นในกายนี้ก็จะลดน้อยลงจนหมดไป ลองมาภาวนากันดู ทำใจให้สงบ เวทนาที่เกิดขึ้นทำให้เราอยากไม่เจ็บอยากไม่ปวด -ตัณหาเริ่มเข้ามาแทรกแล้ว พอขยับความเจ็บปวดก็คลายลง เราก็เสร็จ ยอมจำนนต่อตัณหาแล้ว ให้เราเริ่มใหม่ใช้สติมาพิจารณากาย ตามรู้เวทนา หรือจิตหรือธรรมก็ได้ มองพิจารณาให้ระเอียดเวลาเจ็บปวดก็มองเห็นว่ากายกับใจนั้นไม่ใช่อันเดียวกัน การพิจารณาจิตเบื้องต้นก็ให้พิจารณาอารมณ์ปัจจุบันนั้นๆ การพิจารณาธรรม ก็ติดต่อกาย/จิต/เวทนา นั้นเอง ไม่ว่าจะจับอะไรก็จะสามารถเห็นได้ทูลส่วนเหมือนเหรียญเดียวกันแต่มองคนละมุม แต่ถ้าเราแพ้ตัณหา เราก็จะเบื่อ อยากเล็ก อยากขยับ ลดความเลื่อมใสศรัทธาหลง เมื่อเป็นบ่อยๆก็ปฏิบัติต่อเนื่องไม่ได้แล้ว เราเห็นไหม ทุกคนที่มาแสวงบุญก็เอากายเอวามาจามาสดมนต์อ่อนนุ่มต่อพระรัตนตรัย แต่ท่านนั้นยังไม่เพียงพอ การพิจารณาเข้าสู่จิตใจนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติ ใช้ความเพียรอย่างต่อเนื่อง พยายามพัฒนาปัญญาให้เกิดขึ้น การภาวนาก็จะก้าวหน้าไปได้จะมีกำลังใจมีความเพียรทำต่อๆไปได้ใช้ความตั้งใจ ต่อสู้กิเลสได้ที่ละน้อยๆเราก็จะมีกำลังมากขึ้น ภาวนาได้ดีขึ้นๆ ความเบื่อหน่ายก็จะน้อยลงเพราะเราจำหลักได้แล้ว การภาวนาก็จะไม่ลด ละย่อถอย จะตั้งใจได้ดีขึ้นๆ พัฒนาจิตใจ ชีวิตก็จะมีศีลมีธรรม มีทาน มีธรรมนำทางในชีวิต ลดรองความทุกข์ลง เราโชคดีแล้วที่มีโอกาสได้พบพระพุทธศาสนา มีการตั้งตนชอบ มาจาริกทุกซอกซอกอย่างไรก็เสียสละกันมาทั้งทาน ศีล และ ภาวนา อนุโมทนากับพวกเรา

ด้วย ถ้าเราทอดทิ้งปล่อยตัวหลุดไปเช่นเกิดมาเป็นสัตว์ กว่าจะหลุดจากความเคยชินนั้นๆได้ก็แสนยากแล้ว พยายามตั้งอก
ตั้งใจกันให้ดีนะอย่าย่อท้อพลาดได้นะ

8 ธ.ค. ทำวัตรเช้า ฟังธรรมภาวนา ณ รร.นิวกี้ ก่อนออกเดินทางไปพาราณสี สรุปล้อธรรมมาแบ่งกันนะครับ

-**ระหว่างภพหน้ากับวันพรุ่งนี้ เราจะพบสิ่งใดก่อน**-

ความตายผ่านมาถึงเราได้อย่างรวดเร็วมีอาจรู้ได้ ความจบชีวิตนั้นง่ายตาย เพียงอวัยวะไม่ทำงาน หยุดทำงานก็จบแล้ว ไม่
อาจมีอะไรมาบอกล่วงหน้าได้ ท่านให้ลองย้อนเวลากลับไป จนถึงเวลาที่เซดของพ่อมารวมกับแม่ ลองพิจารณากันดู
คุณธรรมของมนุษย์นั้นต้องมีพื้นของศีลห้า มีความระอวยแก่ใจเจ้าของ มีอาจข้ามไปทำผิดได้ ซึ่งเป็นเทวธรรมทั้งหิริและ
โอตตปปะ การเป็นมนุษย์นั้น ควรมีหลักของธรรม เช่นหัวใจเศรษฐี***อุภาคะสะ***ทิวฐธัมมิกัตถประโยชน์ เป็นหลักธรรมใน
พุทธศาสนา คือ ประโยชน์ในปัจจุบัน 4 อย่าง บ้างเรียกว่า หัวใจเศรษฐี "อุ อา กะ สะ" อาจเรียกสั้น ๆ ว่า ทิวฐธัมมิกัตถะ
(เนื่องจากอรรถะ แปลว่า ประโยชน์อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีประโยชน์ ซ้ำซ้อนกันสองคำก็ได้) หรืออาจเรียกเต็ม ๆ ว่า
ทิวฐธัมมิกัตถสังวัตตนิกรธรรม 4 หมายถึง ธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ในปัจจุบัน หลักธรรมอันอำนวยประโยชน์สุขขั้นต้น
เพื่อประโยชน์สุขสามัญที่มองเห็นกันในชาตินี้ ที่คนทั่วไปปรารถนา มี ทรัพย์ ยศ เกียรติ ไม้ตรี เป็นต้น อันจะสำเร็จด้วยธรรม
4 ประการ คือ

อุฏฐานสัมปทา ถึงพร้อมด้วยความหมั่น เช่นขยันหมั่นเพียร เลี้ยงชีพด้วยการหมั่นประกอบกิจการงาน เป็นผู้ขยันไม่เกียจคร้าน
ในการงานนั้น ประกอบด้วยปัญญาเครื่องสอดส่อง อันเป็นอุบายในการงานนั้น ให้สามารถทำได้สำเร็จ

อารักขสัมปทา ถึงพร้อมด้วยการรักษาโภคทรัพย์ (ที่หามาได้ด้วยความขยันหมั่นเพียร โดยชอบธรรม) เขารักษาคุ้มครองโภค
ทรัพย์เหล่านั้นไว้ได้พร้อมมูล ไม่ให้ถูกลัก หรือทำลายไปโดยภัยต่างๆ

กัลยาณมิตรตตา คบคนดี ไม่คบคนชั่ว อยู่อาศัยในบ้านหรือนิคมใด ย่อมดำรงตน เจริญ สนทนากับบุคคลในบ้านหรือนิคมนั้น
ซึ่งเป็นผู้มีสมาจารบริสุทธ์ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธา ศีล จาคะ ปัญญา

สมชีวิตตา อยู่อย่างพอเพียง รู้ทางเจริญทรัพย์และทางเสื่อมแห่งโภคทรัพย์ แล้วเลี้ยงชีพพอเหมาะ ไม่ให้สุ่ยสุ่ยพุ่มพวยนัก
ไม่ให้ผิดเคืองนัก ด้วยคิดว่า รายได้ของเราจักต้องเห็นอรายจ่าย และรายจ่ายของเราจักต้องไม่เห็นอรายได้

ท่านให้รู้จักหาทรัพย์ เก็บรักษาทรัพย์ ต้องรู้จักคบกัลยาณมิตร โดยเฉพาะในครัวเรือน ต้องไม่ดูถูกดูหมิ่นกัน ต้องเอาธรรมเข้า
ตัดสิน ใครมีธรรมมากกว่าให้ตามคนนั้น ท่านให้เป็นคู่บารมีเหมือนพระเวสสันดร เอาทานข่มความตระหนี่ความโลภในใจให้
จนหมดทุกๆสิ่งทุกอย่าง เอาเมตตาข่มความโกรธเช่นตอนพระอินทร์มาขอนางมัทรีเป็นต้น สุดท้ายต้องรู้จักใช้สอยให้พอดี
เหมาะสม เป็นประโยชน์ในภพนี้ ส่วนประโยชน์ในภพหน้า ก็เป็น ศรัทธา ศีล จาคะ ปัญญา เป็นต้น ส่วนประโยชน์อย่างยิ่ง

สูงสุดคือนิพพาน ใช้ปัญญาพิจารณาให้พ้นไปจากวิภวณี้ ธรรมะวันนี้ท่านมอบให้คณะจาริกเรา ท่านอวยพรให้ได้เป็น กัลยาณมิตรกันช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันโดยเฉพาะในทางธรรม เหมือนเป็นเพื่อนร่วมทางกันไปอริยมรรคนี้ หลังจากนั้นท่านมีของที่ระลึกมอบให้สมาชิกในคณะทุกๆคน เป็นพระจากเซตวัน และมีพระพุทธรูปเมตตาให้ครอบครัวคุณต่อ เป็นกรณีพิเศษด้วย

ทำบุญวัดไทยพุทธชยันตี (มูลนิธิพุทธชยันตี ไทย-อินเดีย) ที่ Sultanpur ระหว่างทางระหว่างสาวด์ถึกับพาราณสี บัจฉัย ทำบุญประมาณ 9000 บาท พร้อมไทยธรรมที่เตรียมไป เราแวะทานอาหารกันที่นี้ด้วย อาหารอร่อยดี ห้องน้ำสะอาดพอเพียง เป็นที่พึงของนักแสวงบุญมาพักพิงได้จริงๆ ระหว่างการเดินทาง ครูจารย์เมตตาให้ทุกคนได้สอบถามเรื่องการปฏิบัติ ข้อสงสัย และประสบการณ์ที่ได้ระหว่างทางจาริกบุญครั้งนี้ แล้วท่านก็ตอบและแนะนำให้ทีละคนๆ ตลอดเวลากว่าสิบชั่วโมงในรถครับ

คณะเรามาถึงพาราณสีตอนเย็นทุ่มครึ่งได้เลยแวะลองเรือแม่น้ำคงคากันก่อนเข้า รร. เพราะจะได้ไม่เสียเวลาตอนเช้า วันรุ่งขึ้นคงคาไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่สามล้อเป็นไฟฟ้าเสียส่วนใหญ่แล้วครับ

9 ธ.ค. ออกจากรร.ที่พาราณสีก็เดินทางมายังสารนาถ ที่ที่พระองค์ทรงแสดงปฐมเทศนา มาถึงท่านอจ.ก็ให้นั่งฟังธรรมภาวนา พอสรุปได้สังเขปดังนี้:- "ธรรมจักร ที่ได้เคลื่อนแล้ว" พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้ที่พุทธคยา มีพระพรหมมาอาราธนาให้สั่งสอนเวไนยสัตว์ ตั้งใจจะโปรดอาจารย์ทั้งสองแต่ก็ลื่นไปแล้ว จึงพิจารณาเห็นปัญจวัคคีย์ ว่าน่าจะรับได้จึงเดินทางมาหาที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน แสดงธรรมโปรดจนสามารถบรรลุธรรมทั้งห้ารูป โดยเรียงธรรมบทแรกคือ ธรรมจักรกับปวัตนสูตร จนทำให้ท่านโกณฑัญญะ บรรลุธรรมเป็นองค์แรก แต่ที่ทั้งห้าองค์ยังติดอยู่คือ อตถา ที่ยึดตนเอง มียินดียินร้าย พอใจในความสุข

อยู่ไม่อาจตัดตนเองผู้เสวยสุขอยู่ได้ จึงชี้ให้เห็นว่าเรามีอาจสังหรือควบคุมกายและใจนี้ได้ ท่านทรงอธิบายขั้นทั้งห้าโดยละเอียด เช่น กายประกอบจากธาตุ ดิน น้ำ ลม ไฟ, แยกแยะ เวทนา จิต ต่อๆไป โดยแสดง อนัตตลักษณะสูตร (Anattalakkhaṇa Sutta) คือพระสูตรที่แสดงลักษณะ คือ เครื่องกำหนดหมายว่าเป็นอนัตตา เป็นพระสูตรที่มีความสำคัญที่สุดพระสูตรหนึ่ง เนื่องจากหลังจากที่พระโคตมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงพระสูตรนี้แล้ว ได้บังเกิดพระอรหันต์ในพระบวรพุทธศาสนา 5 องค์ รวมพระพุทธรองค์เป็น 6 องค์ ซึ่งพระสูตรนี้มีใจความเกี่ยวกับ ความไม่ใช่ตัวตนของ รูป คือ ร่างกาย เวทนา คือ ความรู้สึกสุขทุกข์หรือเฉย ๆ สัญญา คือ ความจำได้หมายรู้ สังขาร คือ ความคิดหรือเจตนา วิญญาณ คือ ความรู้อารมณ์ทางตา หู เป็นต้น หรือเรียกอีกประการหนึ่งว่า อาายตนะทั้ง 6 อันได้แก่สัมผัสทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ตามด้วยปฏิจจสมุปบาท (Paticcasamuppāda; สันสกฤต: Pratītyasamutpāda) เรียกอีกอย่างว่า อิทัปปัจจยตา หรือ ปัจจยการ เป็นหลักธรรมที่อธิบายถึงการเกิดขึ้นพร้อมแห่งธรรมทั้งหลายเพราะอาศัยกัน, การที่สิ่งทั้งหลายอาศัยกันจึงเกิดขึ้น เช่น ทุกข์เกิดขึ้นเพราะมีปัจจัย 12 เรื่องเกิดขึ้นสืบ ๆ เนื่องกันมาตามลำดับ อธิบายถึงเวทนา ที่เกิดจากสิ่งกระทบจากภายนอก ที่พอใจ และไม่พอใจ เกิดตัณหา เพิ่มความยึดมั่นในตัวในตนยิ่งขึ้น ธรรมที่พระองค์ทรงแสดงจึงชี้ให้ปัญจวัคคีย์ทั้งห้าได้มองเห็นผ่านแสงแห่งธรรมทั้งความยึดมั่นในตนออกไป แต่สำหรับเราครูจารย์ให้เรายึดในสัมมปธาน 4 คือ

1. สังวรปธาน คือ เพียรระวังยับยั้งบาปอกุศลธรรมที่ยังไม่เกิด มิให้เกิดขึ้น
2. ปหานปธาน คือ เพียรละบาปอกุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้ว
3. ภาวนาปธาน คือ เพียรทำกุศลธรรมที่ยังไม่เกิด ให้เกิดมี
4. อนุรักษนาปธาน คือ เพียรรักษากุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้วให้ตั้งมั่นและให้เจริญยิ่ง

โดยใช้สติสมาธิที่ทำให้ใจนี้สามารถมองเห็นธรรมที่เกิดขึ้นอารมณ์ที่ปรากฏตัดตัณหาที่จะมาแทรกออกไปเอาปัญญาพิจารณาปลดปล่อยกิเลส ตัณหา และอุปทานในตัวตนออกไป การจะปฏิบัติตาม สัมมปธานได้ ต้องมีสติระลึกรู้ มีปัญญาแยกแยะธรรมต่างๆให้ได้รู้ว่าสิ่งใดคือกุศลสิ่งใดคืออกุศลจึงจะละลดประหารหรือเพียรภาวนารักษาไว้ได้ เบื้องต้นก็ให้ฝึกสติสมาธิ เช่น จับลม จับพุทโธ ไปก่อน ค่อยๆเป็นค่อยๆไป จนจิตสงบ ไปเรื่อยๆจนพิจารณา เกิดปัญญาได้ต่อๆไป ฝากคำครูจารย์ไว้คือ "สำรวม ระวัง" ขอให้พวกเราที่มาแสวงจาริกบุญ ณ สังเวชนียสถานนี้ จนได้บุญกุศล จาก กาย วาจา และใจ อย่างเต็มที่ ให้บุญที่เกิดขึ้นส่งผลให้เราได้เห็นธรรมรู้ธรรมตามพระสาวกเหล่านั้นด้วยเถิด ...เอาในชาตินี้เลยนะ

ณ วัดไทยสารนาถ เป็นวัดที่เก่าของทวีปนี้ครับ เราถวายปัจจัยร่วมสร้างถาวรวัตถุในวัด รวมประมาณ 11000บาทครับ วัดแห่งนี้สมัยก่อนเราเคยมาพักและช่วยสร้างเสนาสนะหลายครั้งรวมทั้งองค์พระใหญ่ด้วย มาครั้งนี้ทุกอย่างเสร็จสวยงามทั้งอุโบสถหินทราย และพระหินทรายองค์ใหญ่ กราบขออนุโมทนาบุญกับท่านเจ้าอาวาสเดิมด้วยครับ เพราะปัจจุบันท่านจากไปหลายปีแล้วครับ ท่านมีโครงการสอนเด็กๆชาวอินเดียให้เรียนหนังสือ มาช่วยงานวัดฯ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

วัดไทยสารนาถ ตั้งอยู่ที่ตำบลสารนาถ เมืองพาราณสี รัฐอุตตรประเทศ ประเทศอินเดีย พระครูประกาศสมาธิคุณ (สังเวียน ญาณเสวี) คณะ 25 วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพฯ ได้ดำริให้สร้างขึ้นเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา และตอบแทนพระคุณ พระเจ้าอโศกมหาราช ที่ทรงเผยแผ่พระธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าไปยังประเทศไทย ทำให้ชาวไทยได้รับความร่มเย็นเป็นสุขจากการนับถือพระพุทธศาสนามาจนทุกวันนี้ โครงการอันดับแรก ปี พ.ศ. 2512 ได้ซื้อที่ดิน 1,310 เอเคอร์ ประมาณ 32 ไร่ และมอบหมายให้กัลยาณมิตรชาวอินเดีย คือภิกษุศาสนวัศมี หรือพระครูสรวิชัยเป็นเจ้าของอาวาส

• พระครูประกาศสมาธิคุณได้จัดตั้งมูลนิธิมฤคทาย วันมหาวิหารแห่งประเทศไทย และสมาคมมฤคทาย วันมหาวิหารแห่งประเทศไทย ต่อมาเจ้าอาวาสพระครูสรวิชัยได้ซื้อที่ดินเพิ่ม ปัจจุบันวัดมีที่ดินทั้งสิ้น 40 ไร่ วัดไทยสารนาถมีอุโบสถ 1 หลัง ชั้นใต้ดินเป็นห้องสมุดเสนาสนสงฆ์ เป็นตึก 2 ชั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยม ตรงส่วนกลางเป็นลานสนามหญ้า มีห้องพัก 48 ห้อง ชั้นล่าง 24 ห้อง ชั้นบน 24 ห้อง ทุกห้องมี 2 เตียง มีพัดลม มีห้องน้ำในตัว มีทั้งน้ำร้อนและน้ำเย็น มีตาดฟ้าพักผ่อนได้ยามค่ำคีน กุฏิกรรมฐาน 277 ห้อง มีขอบเขตโดยเฉพาะ โรงเรียน 1 หลังอยู่ด้านหน้าวัด เปิดสอนสายสามัญตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1-2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-12 วัดไทยสารนาถเกิดขึ้นด้วยแรงศรัทธาของชาวพุทธไทย อินเดีย และนานาชาติ ได้รับการดูแลเป็นพิเศษจากคุณศศิธร ธนานาท กับคุณธัมมา อารีราชกูร์ (คุณธัมมา อารีราชกูร์ เสียชีวิตแล้ว) บริเวณวัดร่มรื่น มีต้นไม้ใหญ่และไม่ดอกเต็มไปหมด เป็นสถานที่สงบและเย็นสบาย มีอนุสาวรีย์ของพระครูประกาศสมาธิคุณ ตั้งอยู่กลางสวนกุหลาบงาม ให้ระลึกถึงคุณงามความดีของท่าน ในฐานะเป็นผู้ก่อตั้งวัดไทยสารนาถ วัดได้สร้าง **"พระพุทธรูปยืนปางประ**

ทานพร" ขึ้นมา โดยใช้สถานที่ด้านหน้า กลางลานกว้างเป็นที่ตั้งที่สง่างามมาก เหมาะสำหรับผู้สัญจรไปมาจะเคารพกราบไหว้ คณะกรรมการมูลนิธิมฤคทายวันมหา วิหาร ได้จำลองแบบจากพุทธศิลป์สมัยคุปตะ ในราวพุทธศตวรรษที่ 9 ที่ได้รับการขนานนามว่า "ยุคทองของศิลปะอินเดีย" เพราะประติมากรรมสมัยนี้ได้รับการพัฒนามาจากสมัยคันธาระและมถุรา ซึ่งเป็นความจริงที่ประติมากรรมสมัยนี้ได้บรรลุถึงความเป็นประติมากรรมที่เหมือนจริง และแสดงความรู้สึกออกมาเป็นธรรมชาติได้อย่างสมจริง พระพุทธรูปสมัยคุปตะจะเป็นรูปประติมากรรมอันอ่อนช้อย สง่างาม

ครองจีวรใสมองทะลุได้ ทำให้ มองเห็นส่วนสัดส่วนได้ทุกส่วนอย่างชัดเจน พระ โอษฐ์ยิ้มน้อยๆ พระปรางกลม พระขนงสงบนิ่ง แสดงถึงความรู้สึกของการมีสุขอย่างสุดยอดจากสมาธิ ออกมาทางพระพักตร์ ทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนกับพระพุทธรูปนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งความกรุณา และเป็นที่รวมความรู้อันแท้จริงเกี่ยวกับตนเอง การจัดสร้างใช้วัสดุหินทรายสีชมพูจากเมืองจันท์ เป็นหินทรายที่มีเนื้อเนียนและละเอียด งดงามที่สุดในกระบวนหินทรายด้วยกัน พระพุทธรูปปางปฐมเทศนาที่อยู่ในพิพิธภัณฑ์สารนาถ เมืองพาราณสี ประเทศอินเดียของคือนั้น คือเนื้อหินทรายสีชมพูจากเมืองจันท์ ที่ยอมรับกันว่าเป็นพระพุทธรูปที่สวยงามที่สุดในโลก! ความงามตรงนั้นมุ่งตรงสรีระที่นุ่มนวล ไปถึงจิตหลุดพ้นแล้ว การ จะแกะสลักหินก้อนเล็กๆ ให้มองเข้าไปเห็นถึงจิตอันขาวบริสุทธิ์ได้คงจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ๆ ที่จะกระทำได้ ยิ่งจิตของพระพุทธเจ้าด้วยแล้ว ต้องถือว่าเยี่ยมสุดยอดของโลก

สนามบินเมืองพาราณสี พวกเราชาวสมาชิกคณะจาริกแสวงธรรมทุกคน ได้ร่วมกันกราบทำวัตรขอขมาพ่อแม่ครูอาจารย์บุญมีถ้าเต่า ที่เราอาจล่วงเกินท่าน ทางกาย/วาจา/ใจ รู้หรือไม่รู้ ต่อหน้าหรือลับหลัง จำได้หรือจำไม่ได้ ก็ดี เพื่อมิให้เป็นบาปเป็นเวรเป็นภัยต่อไป และร่วมกันกราบระลึกในพระคุณท่านในการสั่งสอนพวกเรามาตลอดเส้นทางสายบุญครั้งนี้

ครูจารย์บุญมี ถ้าเต่า เมตตาพาคณะเรา27คนเดินทางไปจาริกแสวงบุญ ณ ประเทศ อินเดีย/เนปาล กราบนมัสการสังเวชนียสถาน ระลึกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์สาวกของพระพุทธองค์ ท่านนำพาพวกเราสวดมนต์ ภาวนา นั่งสมาธิ ฟังธรรม ไปตามแต่ละสถานที่ที่เราไปกราบระลึกในพระคุณของพระบรมพระพุทธานุชาสนา ทำวัตรเช้าเย็น ตอบคำถาม ชี้แจงในการปฏิบัติภาวนาของสมาชิกในคณะ ทำบุญสร้างและบูรณะเสนาสนะวัดวาอารามต่างๆตลอดเส้นทางทั้งแก้ววัด บริจาคทานให้กับเพื่อนพี่น้องชาวอินเดีย ร่วมทำบุญให้การรักษาพี่น้องชาวอินเดียและเนปาล ถวายเป็นพระราชกุศลถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.9 ร่วมสร้างวัดไทยรามคาม ฯ ค่าใช้จ่ายส่วนที่ขยายออกมาจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ4แสนบาท ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ1.5ล้านบาท รวมๆกันก็สองล้านบาทได้ครับ แต่ถ้าเทียบกับสิ่งที่เราได้รับนั้นคิดประมาณมิได้จริงๆ ความเมตตาของครูบาอาจารย์สุดประมาณจริงๆ เราไปอินเดีย 35 ครั้งแล้ว แรกๆไปกับคณะทัวร์ ได้ไปสวดมนต์ไหว้พระ ไหว้สถานที่ต่างๆ เอาของต่างๆไปถวายสงฆ์ก็นับว่าดีแล้ว คิดว่าคุ้มกับความลำบากแล้ว แต่ต่อมามีโอกาสไปนั่งภาวนาตามที่ต่างๆลำพังตนเอง ทำให้ได้พบกับสภาวะธรรมที่สุขสงบอย่างบอกอ้อมมายากนัก แต่ทำให้รู้ซึ่งถึงคำว่าสังเวชนียสถานมากขึ้น หลังจากนั้นจึงพยายามจัดการคณะเอง โดยพยายามให้ทุกคนในคณะได้มีโอกาสมาภาวนาในสถานที่วิเศษเช่นนี้บ้าง แต่ก็ยากนักที่จะชี้แจงเพื่อนๆเองได้ ต่อมาครูจารย์บุญมีท่านเมตตาชี้แนะธรรมะให้กับคณะเรา จึงนับว่าเป็นโอกาสทองของพวกเราแล้วจริงๆ แต่การไปกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์นั้นมิอาจจัดแบบตะลอนทัวร์ได้ เพื่อนๆในคณะจึงต้องเสียโอกาสที่จะไปได้หลายๆที่ในแต่ละทริปเหมือนแต่ก่อนที่เราเคยไปได้ เช่นครั้งนี้เราไปกันได้เพียงไม่กี่แห่ง และยังมีเวลาปฏิบัติภาวนา เหมือนการเข้าหลักสูตรอบรมที่วัชรธรรมสถาน ที่ค่อนข้างเข้มงวด ทำความลำบากให้ทุกๆคนในคณะแล้วนะครับ จึงขอกราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านด้วยนะครับ

15-16 ธ.ค. มอบของขวัญปีใหม่ให้ชาวบ้านดงหลวง

15 ธ.ค. วัดป่าภูผาผึ้ง ก่อนไปมอบของขวัญเครื่องอุปโภคบริโภค ณ วัดพระพุทธบาทดงหลวง คณะเราได้เดินทางไปกราบเยี่ยมหลวงปู่่ม แต่ท่านไม่อยู่ ไปรักษาตัวที่กทม.เราจึงได้แต่มอบถวายพระอาจารย์เอแทน พบเพื่อนๆ สหธรรมมิกรหลายท่านทั้งพระและฆราวาส แต่เวลาพูดคุยมีน้อย ยังไม่หายคิดถึงก็ต้องลาออกมาจากวัดแล้ว ก่อนกลับก็ได้ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม10ชุดปัจจัย5000บ. น้ำหวานครึ่งโหล อนุโมทนาบุญร่วมกันครับ

ก่อนเข้าวัดพระพุทธบาทดงหลวงบริจาคทานให้ชาวบ้านและถวายสงฆ์ในดงหลวง เราก็ได้ร่วมกันปล่อยชีวิตเป็นทาน ปล่อยปลาสองถังใหญ่ หลายร้อยกก. รวม 18000 บาท ณ อ่างเก็บน้ำห้วยไร พวกเราทั้งคณะและพี่น้องในพื้นที่และครอบครัวของพระอาจารย์แมวกั่วมกันปล่อยชีวิตเป็นทานให้โอกาสมีชีวิตที่สุขสงบสบายในอ่างเก็บน้ำเขตอกัยทานห่างจากวัดพระพุทธบาทดงหลวงประมาณ 5 กม.

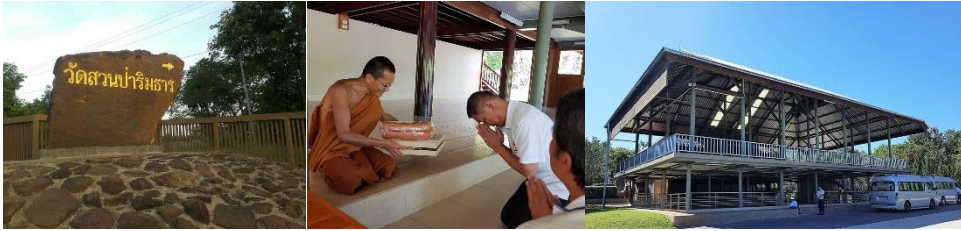
16 ธ.ค. มอบของขวัญปีใหม่ให้ชาวบ้านดงหลวง นอกจากจะมอบไทยธรรมถวายสงฆ์กว่า 30 วัดในดงหลวงผ่านท่านอาจารย์แมวและถวายสงฆ์ใกล้เคียงที่มารับจ้งหันเข้านี้แล้ว

เราก็ยังได้ถวายจ้งหันสงฆ์และเลี้ยงอาหารชาวบ้านที่มาร่วมงานด้วย เข้าสงฆ์ออกบิณฑบาตร 7.30น. เสร็จแล้วเราถวายจ้งหันจตุปัจจัยไทยธรรม เลี้ยงอาหารชาวบ้านเสร็จก็มอบของเครื่องอุปโภคบริโภค ผ้าห่ม ข้าวสาร เสื้อผ้า(ใหม่) ของเล่น ตุ๊กตาฯ 200 ชุด มีให้ชาวบ้านอาวโสและผป.ติดเตียงติดบ้าน 25 ชุด ถวายไทยธรรมสงฆ์ 30 ชุด ปัจจัยถวายสงฆ์ 13000 บ. ค่าเดินทาง 22000 บ. ค่าปล่อยปลา 18000 บ. . อาหารเช้า 6000 บ. ค่าของบริจาคทาน 200000 บ. รวมค่าใช้จ่ายทริปนี้ 259000 บาท กราบอนุโมทนาบุญทุกๆท่านที่มีส่วนในบุญกุศลนี้ร่วมกันนะครับ เมื่อมอบทานเราก็ได้ขอบพระคุณพี่น้องดงหลวงที่กรุณามารับของจากเรา เพราะเราได้ชี้แจงว่าทานเหล่านี้ขอเป็นสิ่งตอบแทนเล็กๆน้อยๆที่พวกเขาได้เสียสละดูแลอุปัฏฐากพ่อแม่ครูบาอาจารย์และสงฆ์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ที่กำลังเร่งความเพียร ปฏิบัติภาวนาอยู่ในบริเวณพื้นที่แห่งนี้ ก่อนกลับท่านอจ. ให้พรพวกเราและขอบคุณแทนพี่น้องดงหลวงด้วย

วัดสวนป่าวิมลธาร ก่อนกลับกทม.แวะวัดสวนป่า ตั้งใจไปกราบพระอาจารย์แบน เพราะมาในพื้นที่ที่ท่านดูแลอยู่และจะได้กราบทำวัตรพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วย แต่ท่านเพิ่งออกจากวัดไปไม่นาน จึงได้แต่ถวายปัจจัยไทยธรรมไว้ 3000 บาท วัดนี้

เราได้มาร่วมตั้งแต่เริ่มสร้างศาลาเริ่มเทพของหล่อพระประธานฯหลายปีก่อน ปัจจุบันสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยมากๆครับ
 ออกจากวัดก็ตรงกลับกม.กว่าจะถึงธรรมวิภาวันก็เกือบสี่ทุ่มครับ กราบอนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านครับ

22-23 ธ.ค. ออกหน่วยแพทย์ บ้านห้วยผาดำแม่ตื่น

22 ธ.ค. แพทย์อาสาหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่ นำรถทันตกรรมพร้อมเครื่องปั่นไฟและเครื่องมือ อุปกรณ์พร้อม
 ดูแลรักษาทั้งเด็กๆและชาวบ้าน ทั้งชุดหินปูน ถอนฟัน ฯลฯ ทีมทันตกรรม ทำงานกันหนักพอควรแต่เด็กๆน่ารักมากยืนเรียง
 กันรอรับบริการอย่างไม่มีความเกรงกลัว แถมยังยิ้มแย้มแจ่มใสอีกด้วย ตอนฉีดยาถอนฟันแม้จะเจ็บก็อดทน ไม่เห็นเหมือนที่
 เคยเห็นในเมืองกรุงเลยนะ

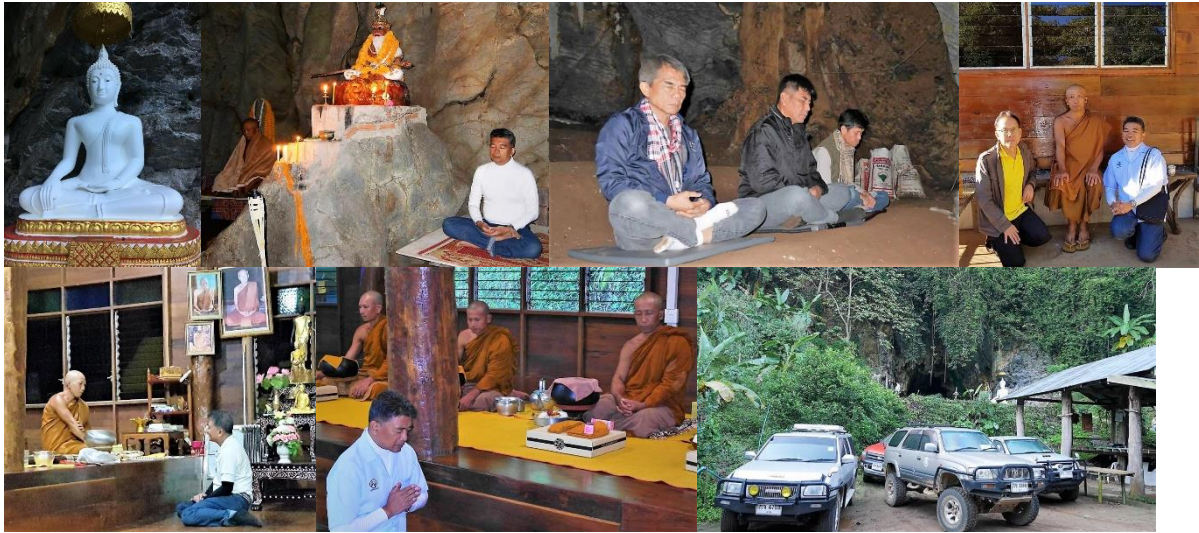

หน่วยแพทย์เยี่ยมบ้าน ณ ห้วยผาดำ แม่ตื่น พอทีมเราแยกย้ายกันปฏิบัติงาน คุณหมอภวณท์ เตรียมงานออก
 หน่วยแพทย์ที่รอ พร้อมเตรียมฉายหนังกลางแปลงหน้าเสาธงให้เด็กๆได้มีความสุขกันตลอดคืนนี้ ส่วนแพทย์อีกสองคนคือเรา
 กับท่านผอ.ก็แยกมาดูแลไข้ที่หมู่บ้าน มีทั้งหญิงตั้งครรภ์ เด็กป่วย โรคจิตเวช และชายถูกปืนลั่นยิงเอาแขนตนเอง การเข้าไป
 เยี่ยมบ้าน ก็ได้พบเห็นความเป็นอยู่ของเขาที่อยู่กันอย่างมีความสุข ครอบครัวใหญ่ พ่อแม่พี่น้องลุงป้าๆนำอาอยู่ด้วยกัน
 อย่างอบอุ่น แต่ละบ้านมีสัตว์เลี้ยงอยู่ด้วยทั้งหมดไก่ๆ ตอนนี้มีไฟฟ้าเข้ามาได้ใช้บ้างแล้ว ชีวิตก็ได้มีอะไรใหม่ๆเกิดขึ้นทั้งในทาง
 ที่ดีและไม่ดีนะครับ วัดอยู่กลางบ้าน แต่ตอนนี้ไม่มีพระอยู่ครับ อากาศสดชื่นสบายปอดมากๆ เสียเวลาเราเหนื่อยต้องรีบ
 กลับฐานก่อนจะมีดี ฐานสำหรับพวกเราคืนนี้อยู่ที่วัดถ้ำผาดำ ที่ที่เราจะปฏิบัติภาวนากัน

วัดถ้ำผาดำ กราบนมัสการท่านพระอาจารย์มหาสมควรรักจิตธรรมโม วัดป่าถ้ำผาดำ บ้านผาดำ ต.แม่ตื่น อ.แม่ระมาด จ.
 ตาก ท่านเคยจำพระราชากับท่านอจ.ชิต น้ำหนาว ที่เรามักไปภาวนาบ่อยๆตอนกลับจากเมืองนอกใหม่ๆ และเป็นคนลือ
 ศาลาที่เราสร้างถวายท่านชิต สร้างศาลาใหม่ใหญ่กว่าหลายๆเท่าแทน...ท่านไปอยู่พม่ามาหลายปี จนจุดงคัมมาถึงถ้ำแห่งนี้
 เมื่อสิบกว่าปีก่อน ท่านถูกใจถ้ำแห่งนี้จึงสร้างเสนาสนะขึ้น ซึ่งก็พร้อมบริบูรณ์จริงๆ สบายะในการปฏิบัติภาวนามากๆ มาถึง
 เราก็เข้าที่พักอาบน้ำ ทำวัตรเย็นเสร็จท่านอจ.มหาสมควรรักก็พาคณะเราไปภาวนาในถ้ำตั้งแต่สองทุ่มจนถึงเที่ยงคืนครึ่ง เสร็จเรา
 กลับมาที่พักแต่ดวงจันทร์เต็มดวงอากาศสดชื่น13องศา เลยยากที่จะยอมนอนได้ จึงไปที่ศาลาใหญ่นั่งภาวนาต่อ พอตีสาม
 คุณแม่ชีกับพระในวัดก็มาภาวนากันจนตีห้าทำวัตรเช้า เสร็จก็ภาวนาต่อจนหกโมงครึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็จัดเตรียมอาหารถวาย
 จังหันท่านและเตรียมเสปียงไว้สำหรับมือกลางวันพรุ่งนี้ด้วย คืนนี้ท่านอาจารย์ศรีที่วัดป่าชะเนงก็มาพักที่นี้ด้วยมาดูแลเรา

ว่าอยู่กันอย่างไร แต่ท่านนอนอยู่หน้าถ้ำไม่ได้เข้าไปด้วย เข้าตามพระไปปิณฑบาท เห็นทะเลหมอกสวยงามมากๆ กลับมามีเวลาเล็กน้อยจึงเดินสำรวจถ้ำกัน ถ้ำนี้ใหญ่มากๆแบ่งเป็นหลายๆชั้นแต่ห้องใหญ่ๆคนได้เป็นร้อยก็มี ตามทางมีแคร์พิกสำหรับพระมาปฏิบัติภาวนาสักห้าหกแห่งได้ครับ หินงอกหินย้อยก็สวยงามแต่เสียดายเก็บภาพมาดูกันไม่ได้แสงไม่พอครับ ถวายจันทน์เสริจก็ถวายปัจจัยไทยธรรมที่เตรียมมา ลป.ศรีให้ธรรมะเราเล็กน้อยก่อนจะออกเดินทางไปทำงานออกหน่วยแพทย์และมอบของปีใหม่ที่เด็กๆที่รร.

22 ธ.ค.จัดเตรียมสถานที่รร.บ้านห้วยผาดำ ให้เป็นที่ออกหน่วยแพทย์ดูแลรักษาพี่น้องชาวบ้านห้วยผาดำ เตรียมเสริจก็ทางจากตั้งโรงหนังกลางแปลงบริเวณหน้าเสาธงให้เด็กๆดูหนังดูการ์ตูนและสารคดีชีวอนุรักษ์ฯ 23ธค.ออกตรวจแต่เช้าเพราะที่พักของเราอยู่ไม่ไกลจากรร.ชาวบ้านมารับการตรวจประมาณร้อยได้ครับส่วนใหญ่เป็นหวัดติดกันทั้งครอบครัวปวดเมื่อยตามตัว ขอยาคูมกำเนิด และได้เย็บแผลผู้ป่วยที่ถูกปืนตัวเองลั่นใส่แขนด้วย หมูบ้านผาดำอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณพันเมตร อยู่บนที่แคบๆบนเขาจึงมีประชากรไม่มากนักประมาณ50หลังคาเรือน รร.ที่นี่เป็นศูนย์การเรียนรู้ มีครูแค่สองคน เด็กๆ55คน ตัวน้อยๆน่ารักมาก ตรวจเสริจก็ใกล้เที่ยงแล้ว ได้เวลามอบของขวัญให้เด็กๆเป็นผ้าห่มและ เสื้อผ้า (ของใหม่) ของเล่นเด็กๆเช่นตุ๊กตา ขนม ข้าวสารอาหารแห้ง จนเด็กๆยกกันไม่ไหวต้องตามส่งกันและเรียกผู้ปกครองมาช่วย

23 ธ.ค. มอบของขวัญให้เด็กๆ ณ ศสน.(รร)บ้านห้วยผาดำ มีเด็กๆ 55 คนครู2 หลังออกหน่วยแพทย์ตรวจรักษาป.เสริจแล้ว เด็กๆน่ารักมาก ดูดีใจที่ได้รับของขวัญปีใหม่ที่ ข้าวสารอาหารแห้ง ผ้าห่มเสื้อผ้านใหม่ ยังมีของเล่นและขนมอีก..ดีจัง มอบของเสริจคุณครูมีโครงการมานำเสนอสองโครงการ ที่กำลังทำอยู่คือโรงอาหารใหม่ และ อ่างประปาให้เด็กๆ คณะมอบเงินส่วนหนึ่งให้สำหรับครัวแต่ที่แปร่งพันทางรร.จะส่งแบบแปลนและราคาประเมินมาให้ภายหลังครับ ใครจะร่วมบุญกันเรียนเชิญนะครับ เป็นที่ที่ทีว่าจะเข้าไปได้ไกลและกันดารมาก จากแม่ระมาดมาเกือบห้าชม.ครับ ระยะทางเพียงร้อยกว่ากม. แต่เดินทางพ้อๆกับมาจากกทม.เลยครับ

มอบของขวัญปีใหม่ให้ที่ศสน.บ้านห้วยหมาบ้า หมู่บ้านเล็กๆบนยอดดอยสูงในต.แม่ตื่น มีเด็ก35คน 35หลังคาเรือน คุณตามพืมีเกมเล่นกับเด็กๆนิดหน่อย ตอบคำถามแล้วมีรางวัลด้วยครับ ที่นี้เราทานอาหารกลางวันแสนอร่อยจากพี่น้องในทีมปรุงมาจากวัดแต่เช้า น้ำพริกปลากะปิอง ข้าวร้อนๆกับหมูรวนและผักสดๆเป็นกับแกล้ม หายเหนื่อยกันเลยครับ ของที่มอบให้ก็เหมือนเดิม เด็กๆมาในชุดชนเผ่าดูแล้วน่ารักดีครับ แม้หมู่บ้านนี้จะอยู่ห่างไกลจากชุมชน แต่ก็เป็หมู่บ้านเด็กที่ดูดีมากครับทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส เด็กๆก็ตัวเล็กเช่นเคย ตอนยกของกลับบ้านคงต้องลำบากกันหน่อยแล้วครับ

มอบของขวัญปีใหม่ให้ที่ร.บ้านพะละดอ บ้านนี้อยู่ใกล้ที่สุดใหมู่บ้านที่เรามาครั้งนี้ หมู่บ้านพะละดอ มีอยู่ประมาณ50+หลังคาเรือน เด็กๆ55คน ครูสองคน มีซุ้มพระเล็กๆ อยู่หน้า ร.ร.ด้วย เรามาถึงก็บ่ายแก่ๆแล้ว มอบของเล่นเกมกับเด็กๆก็มอบของให้คุณครูแล้วเดินทางกลับรพ.แม่ระมาด ผ่านท้องทุ่งข้าวโพดตลอดทาง เด็กๆน่ารักมากๆครับ ยิ้มแย้มต้อนรับเราอย่างดี คุณครูสาวสองท่านได้ของขวัญชิ้นใหญ่ทั้งผ้าห่มทั้งผ้าวมครับ

วัดดอนแก้ว กลับมาถึงรพ.แม่ระมาดเย็นหกโมง คณะเราก็เดินทางไปกราบพระเจ้าแก้วที่วัดดอนแก้ว แต่พอดีวัดปิดแล้วตั้งแต่ห้าโมงเย็น พอตีพระในวัดเห็นจึงเปิดประตูให้เราไปกราบไหว้พระเจ้าแก้วและวิหารครูบาเจ้าขาวปี พวกเราจึง

ขออนุญาตทำวัตรสวดมนต์เย็นกันในอุโบสถ และได้ถวายปัจจัยสร้างซ้อฟ้าให้อุโบสถใหม่ และได้ถวายไทยธรรมที่เตรียมมาพร้อมยา ผ้าห่มและข้าวสารอีกด้วย ครูปาท่านยังได้มอบพระพุทธรูปพระเจ้าแก้วให้พวกเราองค์ละคนอีกด้วยครับ สวยงามมากครับ

"พระเจ้าแก้ว" เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 50 นิ้ว สูง 63 นิ้ว ศิลปะพม่า ที่แกะสลักจากหินอ่อนสีขาวบริสุทธิ์ทั้งแท่ง ปัจจุบันประดิษฐานเป็นพระประธานอยู่ที่วัดดอนแก้ว ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลแม่ระมาด หลังที่ว่าการอำเภอแม่ระมาด ได้อัญเชิญมาจากประเทศพม่าเมื่อเดือนเมษายน พุทธศักราช 2465 นับเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนชาวจังหวัดตาก และชาวจังหวัดใกล้เคียง รวมถึงชาวพม่าให้ความเลื่อมใสศรัทธา ประดิษฐานอยู่ในอุโบสถวัดดอนแก้ว

เล่าขานกันว่า ครูบาขาวปี ศิษย์เอกของครูบาศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนาไทย หลังจากประสบชะตากรรมจากทางการ บังคับให้สึกและจองจำในเรือนจำ ถึง 6 เดือน เมื่อพ้นโทษออกมา ครูบาศรีวิชัย จึงอุปสมบทท่านเป็นภิกษุอีก หลังจากครูบาขาวปีได้กลับมาสู่ร่มกาสาวพัสตร์ ท่านอยู่จำพรรษาที่วัดกับครูบาศรีวิชัยได้ 1 พรรษา

ครั้งหนึ่ง ท่านได้มุ่งสู่แม่สอดเดินทางรอนแรมไปตามป่าเขาลำเนาไพรถึง 4 คืน 4 วัน จนถึงแม่ระมาดและเริ่มงานสร้างถาวรวัตถุอีกมากมาย จากอายุ 36 ถึง 42 ปี ช่วงเวลาดังกล่าวตามประวัติครูบาเจ้าขาวปี ที่ได้จาริกบุญอยู่ที่ อ.แม่ระมาด จ.ตาก ท่านได้สร้างถาวรวัตถุมากมาย ชาวบ้านในพื้นที่ มีทั้งคนไทย ชาวกะเหรี่ยงและชาวพม่า ต่างให้ความนับถือท่านเป็นอย่างมาก

ในปี พ.ศ.2465 ครูบาขาวปี พร้อมด้วยขุนระมาดไมตรี และชาวแม่ระมาดได้ร่วมกันอัญเชิญ "พระพุทธรูปหินอ่อน" ซึ่งเป็นพระพุทธรูปแกะสลักจากหินอ่อนทั้งแท่ง เป็นประติมากรรมของช่างฝีมือชาวพม่า พุทธศาสนิกชนชาวแม่ระมาด ได้อัญเชิญมาจากเมืองย่างกุ้ง ประเทศพม่า ในราคา 88 รูปี ทั้งทางเรือและทางเกวียน ประดิษฐานในวิหารวัดดอนแก้ว อ.แม่ระมาด จ.ตาก ใช้ระยะเวลาเวลานานกว่า 12 วันที่ อ.แม่ระมาด เกิดเรื่องน่าเศร้าใจขึ้น ท่านครูบาขาวปี ถูกบังคับให้สึกและครองผ้าขาวเป็นครั้งที่ 2 อีก กล่าวคือ ในการสร้างโบสถ์ เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปหินอ่อนนั้น ปรากฏว่าขาดปัจจัยอยู่อีกประมาณ 700 บาท เป็นค่าทองคำเปลว 400 บาท กับค่านายช่างอีก 300 บาท ท่านก็ปรึกษาเรียไรเอาจากชาวบ้านจนครบด้วยความเต็มใจของชาวบ้าน แล้วช่วยกันสร้างต่อ จนแล้วเสร็จทันฉลอง แต่เรื่องการเรียไรนี้ ทราบถึงอำเภอ จึงเรียกท่านไปสอบสวนว่า ภิกษุภิกษุ หรือครูบาขาวปี เรียไรจริงหรือไม่ ท่านก็รับว่าจริง แต่ด้วยความเต็มใจของชาวบ้าน เพราะถ้าไม่ทำอย่างนั้น งานสร้างโบสถ์ก็หยุดชะงัก ทางอำเภอก็ว่าเต็มใจหรือไม่ก็ผิด เพราะเป็นพระ จะทำการเรียไรไม่ได้ ผิดระเบียบคณะสงฆ์ แล้วรายงานเรื่องนี้ไปยังเจ้าคณะจังหวัด และตัดสินใจให้สึกเสีย ท่านจึงจำยอมสึก และกลับมาครองผ้าขาวอีกครั้งไม่นานนักท่านก็เดินทางออกจากเมืองแม่ระมาด เข้าสู่อำเภอลี่ จ.ลำพูน และเผชิญวิบากกรรม อีกมากมาย และได้อุปสมบทเป็นหนที่ 3 แต่ก็ถูกมารผจญต้องลาสิกขาครองผ้าขาว เป็นครั้งที่ 3 และได้สร้างวัดผาหนาม อ.ลี่ จ.ลำพูน ด้วยเมตตาของท่านครูบาขาวปี ได้ทำนุบำรุงพระศาสนา สร้างวัด สร้างโรงเรียน ทั้งสุโขทัย ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ ตาก จนกระทั่งท่านครูบาขาวปี จากไปอย่างสงบ ในวันที่ 3 มีนาคม 2520 สิริอายุ 88 ปี

พระพุทธรูปหินอ่อนวัดดอนแก้ว อ.แม่ระมาด จ.ตาก ไม่เพียงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ แต่การได้มาซึ่งพระพุทธรูปหินอ่อนองค์นี้ ต้องใช้ศรัทธาแห่งพุทธศาสนิกชนอัญเชิญมาจากเมืองย่างกุ้งประเทศพม่า จนมาประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถแห่งนี้มาจนปัจจุบัน ซึ่งลูกศิษย์ผู้เลื่อมใสศรัทธาครูบาขาวปี แห่งวัดพระพุทธรูปเขาหนาม อ.ลี่ จ.ลำพูน ได้ติดตามรอยบุญแห่งครูบาเจ้าขาวปี เพราะอุโบสถที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินอ่อนจากเมืองพม่า กลับกลายเป็นชนวนเหตุให้ท่านครูบาขาวปีต้องถูกลงโทษ แก้งบังคับสึกและครองผ้าขาวเป็นหนที่ 2 แต่กระนั้น ผลบุญแห่งการสร้างถาวรวัตถุ ถวายเป็นพุทธบูชาของครูบาขาวปีและชาวแม่ระมาด ได้ประจักษ์เป็นสักขีพยานแห่งการสืบทอดพระพุทธศาสนา ล่วงมากกว่า 90 ปี ตราบจนถึงปัจจุบัน

24 ธ.ค. วัดป่าชะเนอ้อย เข้าก่อนลากลับจากแม่ระมาด พวกเราได้ไปกราบถวายจังหัน และถวายปัจจัยไทยธรรม พระครูถาวรวุฒิมิกิจ (วุฒิมิกรณฺ์ ถาวรโ) พระอาจารย์ศิริ วัดป่าชะเนอ้อย ร่วมกันพร้อมกับท่านผอ.จิระพงษ์และคณะจนท.จากรพ.แม่ระมาดด้วยครับ ก่อนไปวัดเช้าหกโมงเราก็ไปซื้ออาหารใส่บาตรและถวายสงฆ์ที่ตลาดแม่ระมาด พร้อมซื้อปลาปล่อยชีวิตเขาประมาณ12กก.ทั้งเป็นปลาช่อนและปลาดุก ปล่อยที่แม่น้ำชะเนอ้อยหน้าวัด ถวายจังหันเสร็จทางมูลนิธิก็ได้มอบปัจจัยให้กับท่านผอ.ด้วยขอขอบพระคุณท่านผอ.และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในการเดินทางอันแสนวิเศษนี้ะครับ สรุปค่าใช้จ่ายทริปออกหน่วยแพทย์นี้เบื้องต้น ประมาณค่าใช้จ่าย มอบของปีใหม่ – ออกหน่วยแพทย์ บ้านห้วยผาดำ/ห้วยหมาป่า ค่าของบริจาค120ชุด 120000บ. ค่าไทยธรรม 5วัด 16000บ. ปัจจัยถวายวัด 35000บ. ค่าขนส่งของ 8000 บ. ค่ารถ-ค่าน้ำมัน 20000 บ. ค่าอาหาร. 10000 บ. รวม 209,000บาท

เยี่ยมเยียน หน่วยงาน SMRU ที่ชายแดนพม่า หน่วยงาน SMRU ที่แม่สอด เริ่มจากเป็นหน่วยงานของโรคเขตร้อน ต่อมาก็ปรับเปลี่ยนเป็นการทำงานกึ่งมูลนิธิ ฝึกบุคลากรจากคนในพื้นที่ให้ทำงานเป็นคล้ายผู้ช่วยพยาบาล ทำงานให้ความช่วยเหลือผู้คนชายแดนตะเข็บพม่าและแม่สอด รวมทั้งคนงานต่างชาติที่มีรายได้น้อยในพื้นที่ด้วย การดูแลครอบคลุม การตรวจรักษาบำบัด Malaria, HIV ,TB,โรคเลือดอื่นๆ เช่น โรคตับอักเสบc อีกด้วย งานหลักถึงแม้จะเน้นที่งานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการตั้งครรภ์เช่นการติดเชื้อHIV ,Hap-C แต่ตอนนี้เป็นการดูแลเรื่องการตั้งครรภ์ การคลอดของหญิงในพื้นที่ รับฝากครรภ์ ให้ยาบำรุง การคลอดปกติ ในกรณีคลอดผิดปกติต้องการการผ่าตัดจะส่งไปที่รพ.ในพื้นที่เช่น รพ.แม่สอด รพ.แม่ระมาดเป็นต้น ส่วนค่าใช้จ่าย ภายในหน่วยผป.ไม่ต้องเสีย แต่ถ้าต้องส่งตัว ทางศูนย์จะจ่ายบางส่วนร่วมกับรพ.ที่ส่งไป ปัจจุบันมีกองทุนที่ร่วมมีส่วนจ่ายให้ผป.ที่ทำประกันไว้ แต่ก็ยังมีส่วนน้อยเท่านั้นครับ ศูนย์นี้อยู่ใกล้กับชายแดนติดกับแม่น้ำเมย ผป.ไปมาสะดวก แต่ก็ใช้เวลาเดินทางกันเป็นหลายฯชม.นะครับ ก่อนกลับคณะเราได้มอบขนมให้แพทย์ต่างชาติและแพทย์พม่าที่ศูนย์ด้วย

วัดไทยพัฒนาราม แม่สอด ก่อนกลับจากแม่สอดทางจหนท.รพ.พาเรามาเยี่ยมชมวัดแบบพม่าที่แม่สอดด้วยครับ สวยงามแปลกดี มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมอยู่ตลอดไม่ขาดสายเลย

วัดไทยพัฒนาราม เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมของพุทธศาสนานิกายมหายาน ได้รับอิทธิพลศิลปะแบบไทยใหญ่ของพม่า จึงมีความงดงาม และวิจิตรบรรจง ในส่วนภายในวัดไทยพัฒนารามนั้นมีวิหาร ศาลา และพระพุทธรูปที่น่าสนใจดังนี้ วิหารพระมหามุนี หลังคาเป็นทรงสี่เหลี่ยมหลายชั้น แต่ละชั้นประดับลวดลายต่าง ๆ ตามศิลปะพม่า ฐานของหลังคาวิหารประดับด้วยเจดีย์องค์เล็ก ๆ โดยรอบ ภายในวิหารพระมหามุนี เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปพระพุทธรูปปางมารวิชัย ทรงเครื่ององค์ใหญ่ ซึ่งจำลองมาจากพระพุทธรูปหนึ่งองค์จริง ที่เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองของชาวมณฑลยะเลยของประเทศพม่า นอกจากพระมหามุนีแล้ว ภายในพระวิหารยังเป็นທີ່ประดิษฐานพระพุทธรูปลักษณะต่าง ๆ ตามอิทธิพลของศิลปะวัฒนธรรมแบบไทยใหญ่ให้สักการะ

เจดีย์โกนวิน เป็นเจดีย์มอญทรงเครื่องสี่ทงตั้งอยู่ด้านซ้ายของวิหารพระมหามุนี ล้อมรอบด้วยกำแพงสีขาว ดูโดดเด่นท่ามกลางแสงอาทิตย์ตอนกลางวัน

พิพิธภัณฑ์พระพุทธรูป เป็นอาคารชั้นเดียวจัดแสดงความเป็นมาของการเผยแพร่พระพุทธศาสนาตั้งแต่เริ่มต้นต่อไปยังประเทศต่าง ๆ (จำลองเป็นแผนที่ทวีป) และมีการหุ่นจำลองพระพุทธรูปเจ้า(เคลื่อนไหวได้) แสดงเหตุการณ์ในช่วงเสด็จจากสวรรคตขึ้นดาวดึงส์หลังจากโปรดพระมารดา และภายในเป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปหินอ่อนศิลปะแบบพม่าทั้งแบบทรงเครื่อง และไม่ได้ทรงเครื่อง จำนวนมากอยู่สองด้านของพิพิธภัณฑ์

พระพุทธรูปไสยาสน์ พระนอนองค์ใหญ่ ความยาวตลอดทั้งองค์พระนอนประมาณ 40 เมตร ประดิษฐานอยู่ในวิหารเปิดโล่ง ด้านหลังของวัด

ต้นศรีมหาโพธิ์ เป็นต้นโพธิ์ที่เชื่อกันว่ามีมานานมากตั้งแต่สร้างวัดขึ้นมา และมีชาวบ้านเคยพบว่ามิ่งเจ้าที่อาศัยอยู่ในต้นโพธิ์นี้ด้วย

ศาลาการเปรียญ อาคารเป็นสถาปัตยกรรมแบบไทยใหญ่ หลังคาซ้อนเหลื่อมกันเป็นชั้น ๆ ดูงดงามตามแบบศิลปะของพม่า ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหยกขาวทรงเครื่องศิลปะแบบพม่า

วัดป่าสันติสุญาณสัมปันโน ก่อนกลับคณะเราแวะกราบท่านอจ.นิคม ที่วัดป่าสันติสุญาณสัมปันโน ร่วมถวายปัจจัยร่วมสร้างศาลาถวายองค์หลวงตาพระมหาบัว ถวายไทยธรรมเครื่องกันหนาว ข้าวสารอาหารแห้งฯ ท่านพาเยี่ยมชมศาลาที่สร้างถวายองค์หลวงตาด้วย

28 ธ.ค. อาคาร นิติเวช รพ.สุโขทัย หนึ่งในห้าอาคารที่มูลนิธิดวงแก้วฯ ได้รับจัดสร้างมอบให้กับรพ.ในชนบท เพื่อดูแลพี่น้องของเราในพื้นที่ห่างไกล แม้ไม่ใหญ่โต แต่ก็เต็มใจด้วยใจของเราที่ยินดีจะมอบความรักความห่วงใยให้พวกเขา เหล่านั้น มอบสิ่งที่ดีที่สุดของเรา อนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านที่มีส่วนในบุญกุศลนี้ะครับ ปัจจุบันมีคนร่วมบุญมาประมาณห้าหมื่นบาทแล้ว ยังมียอดที่ให้ร่วมบุญได้อีกประมาณ 1.5 ล้านบาทครับ ท่านใดมีจิตอันเป็นกุศลเรียนเชิญนะครับ เพื่อนๆท่านใดยังมีศรัทธาในการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยในชนบท เรียนเชิญนะครับ

29 ธ.ค. แผนกผู้ป่วยนอก รพ.ลำโรง จ.อุบลฯ หนึ่งในห้าของโครงการจัดสร้างอาคารให้รพ.ในชนบทห้าแห่งในปี 2531 ฉลองครบ 30 ปีแห่งการทำงานเพื่อสาธารณประโยชน์ของมูลนิธิดวงแก้วฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ วันนี้เปิดทำงานแล้วครับ

